

METEOR

List učenika OŠ "ANTUN MIHANOVIĆ" Godina XLVI. broj 46 - Ožujak, 2005.
Slavonski Brod

ISSN 1332-8875

S TADIJOM U STOTU

MLADI GLAGOLJAŠI
NA MGA U ROČU

VENIO LOSERT
- ZLATNI OLIMPIJSKI VRATAR

130 GODINA
TJELESNOG VJEŽBANJA U ŠKOLI

Dragutin Tadijanović

8 Osmiši - odličaši 8

Osmišice - odličašice

8.a

1. Iva Bagarić
2. **Irena Brechelmacher**
3. Juraj Crnković
4. Martina Grgić
5. Valentina Đurić
6. Josipa Marić
7. Željka Pospisil
8. Ivana Stvorić
9. Vesna Zarezovski

Razrednik: Nikola Novosel

Irena Brechelmacher, 8.a

Simona Milić, 8.b

Tatjana Kovačević, 8.c

Mislav Alerić, 8.d

Andrea Ilakovac, 8.e

8.b

1. Maja Brestovac
2. **Simona Milić**
3. Franciska Perković

Razrednica: Marija Penić

*Sve ove sate,
Sve ove dane,
Sve ove godine,
proveli smo zajedno
u ovoj školi,
u našem drugom domu.
Život koji je ispred nas
je matematička jednažba
s više nepoznanica!
Martina Mladinović, 8.b*

8.c

1. Ivana Blatančić
2. Anamarija Blagović
3. Mijo Čondić
4. Hrvoje Dugandžić
5. **Tatjana Kovačević**
6. Mihaela Šimić
7. Dajana Zarić

Razrednica: Marija Prša

*Draga školo, došao je kraj, sada svatko
ide svojim putem, razilazimo se i odrastamo, a
tako bismo ostali tu, slušali tvoje zvono i još
uvijek bili djeca.*

Mateja Glavačević, 8.d

8.e

1. **Andrea Ilakovac**
2. Adrijana Huskić
3. Maja Jurković
4. Marijan Mašić
5. Filip Šakić

Razrednica: Ankica Vuletić

8.d

1. **Mislav Alerić**
2. Žana Jamaković
3. Anita Orešković

Razrednik: Danko Hustić

KAZALO

OSMAŠICE-ODLIKAŠICE, OSMASI-ODLIKAŠI	2
RAZGOVOR S POVODOM	4
NAŠI USPJESI	5 - 9
UČIMO DJEČJA PRAVA	10
SA PSIHOLOGOM	11
HUMANOST NA DJELU	12
TRAGOVI SVJETLA	13
ZDRAVA ŠKOLA	14 - 15
PUTOVANJA, PUTOVANJA	16 - 17
SUSRETI KOJI SE PAMTE	18 - 19
MGA U ROČU	20 - 21
S TADIJANOVIĆEM U STOTU	22 - 23
IZ ŽIVOTA ŠKOLE	24 - 31
OLOVKOM I KISTOM	32 - 35
IN ENGLISH	36
ZVIJEZDA METEORA	37
ŠPORTOM DO ZDRAVLJA	38 - 40
ZABAVNI KUTAK	41 - 42
STRIP	43 - 44

Drage čitateljice i čitatelji!

Ne čini li Vam se da vrijeme jako brzo prolazi? Još jučer smo držali "stari" broj Meteora u rukama, ali evo nas već s novim izdanjem; boljim, zanimljivijim, šarenijim koji će uskoro zavladati hodnicima i učionicama. Bilo je teško sastaviti novi broj jer mnogo je događaja i osoba obilježilo ovu školsku godinu.

Glavna tema Meteora je naš Tadija koji je kao i vino, što stariji to bolji, a tek je ušao u stotu.

Zatim zlatni olimpijski vratar na Olimpijadi u Ateni Venio Losert, naš sugrađanin, štoviše bivši učenik naše škole. Bio je i član literarne družine i sam je pisao za "Meteor".

Njegovim stopama u ŠŠK "Mihanović 95" idu i drugi koje Vam predstavljamo u 2004. godini kao godini obrazovanja športom. Pozvali smo Vas na humanost, odazvali ste se.

U veljači smo ludovali i zaljublivali se. Putovali smo na natjecanja i ekskurzije. Glagoljaši su prvi puta bili u Roču, a jedna dama posjetila je i Kansas.

Ali ni to nije sve! Pročitajte, iznenadite se, saznajte i zabavite se!

Marta

METEOR

List učenika

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ADRESA UREDNIŠTVA

METEOR Mihanovićeve, 35

35000 Slavonski Brod

Tel/fax: 035/444-501

E-mail: os-a.mihanovic@skole.htnet.hr

NAKLADNIK

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ZA NAKLADNIKA

Marija Katalinić, ravnateljica

Glavne i odgovorne urednice

Marija Katalinić, Antonija Martić

UREDNIŠTVO

Marta Okružnik, Petra Šnajder, Laura Voronjecki,
Renata Jakovac, Josipa Gavran, Zrinka Buzatović,
Irma Pavić, Nera Kovačević, Ivan Roso,
Anđela Popović, Borna Puljko, Monika Opačak

TAJNICA UREDNIŠTVA

Mirjana Vučković

UČITELJI SURADNICI

Nela Dončević, Ankica Vuletić, Lucija Karačić,
Jadranka Horvat, Ljiljana Plavotić, Ivana Lončarević,
Vikica Resanović, Dubravka Marijić, Elizabeta
Rugle, Marija Prša, Dinka Kovačević

FOTOGRAFIJE

Foto "OGI"

Dubravka Marijić

Grafičko oblikovanje
prijelom i tisak

tiskara magnus

Strossmayerova 46, Slavonski Brod
Tel.: 035/436-536

NAKLADA

800 primjeraka

ŠKOLSKA KNJIŽNIČARKA-ČUVARICA SVJETOVA

Proveli smo jedan školski sat sa našom knjižničarkom. Razlog našeg susreta nije bilo druženje s knjigom, nego s teta Dinkom. Povoda za razgovor je bilo mnogo, ali najvažniji je objavljena knjiga **ŠKOLSKA KNJIŽNICA KORAK DALJE**, čija je suautorica naša knjižničarka, mr.sc. Dinka Kovačević.

Teta Dinka - asocijacija na knjižnicu, knjigu, «auu, zaboravila sam vratiti lektiru!»

Kakve ćete kaznene mjere poduzeti protiv mene?

Prave kazne nema, učenike uvijek podsjećam, (u knjižnici ili učionici), da vrate navrijeme posuđenu knjigu. Najčešće zakažu kultura ponašanja učenika prema sebi i knjigama. Izmjene Pravilnika o radu školske knjižnice prvi put u osnovnoškolsku knjižnicu uvode zakasninu- novčanu naknadu. Kod nas još nije u uporabi, jer očekujemo od učenika savjesnije i kulturnije ponašanje u posudbi i vraćanju knjiga.

Možete li nam nešto reći o vašoj prvoj objavljenj knjizi!

Dugogodišnji rad u školskoj knjižnici donosi bogato praktično iskustvo. Timska suradnja s kolegicama mr. sc. Jasminom Lovrinčević iz Graditeljsko- geodetske škole u Osijeku i dr.sc. Jadrankom Lasić-Lazić s Filozofskog fakulteta u Zagrebu spojila je tri želje u jednu. Od početka rada Proljetne škole školskih knjižničara Republike Hrvatske smatrale smo potrebnim zabilježiti i objaviti sve što radimo. Teorija provjerena praksom omogućila nam je u knjizi Školska knjižnica-korak dalje progovoriti o poslanju knjižnice i knjižničara, školskoj knjižnici u 21. stoljeću u kontekstu novina i liku školskog knjižničara u mrežnom okruženju. Središnji i najvažniji dio knjige govori o učenju u i sa školskom knjižnicom.

Radite li sada na nekom projektu?

17 godina aktivno sudjelujem u radu Proljetne škole. Takvo sudjelovanje omogućilo mi je profesionalni razvoj i pisanje stručnih članaka koji su objavljeni u Zbornicima Škole. U ovom trenutku krenuli smo opet korak dalje sa željom da teorijski pristup opisivanja djelatnosti školske knjižnice dobije i nastavak a to su edukacija korisnika i modeli učenja i poučavanja.

Čest ste gost u razredu! Kakva je suradnja učenik, učitelj, stručni suradnik, roditelj, školska knjižnica?

U razredima sam često iz dva razloga. Prvi

razlog je prostorni. Poučavati učenike za samostalnu uporabu izvora informacija i znanja kroz Program knjižničnog odgoja i obrazovanja, uz opremu, traži i odgovarajući prostor. Zato se često družim s učenicima u razredu i višenamjenskom prostoru. Drugi razlog je informacijski: nove knjige u knjižnici, novi brojevi dječjeg tiska, novi gosti-književnici, ali i dogovor s učiteljicama o danu, datumu i satu nastave.

Suradnja je izvrsna, takva treba i biti, jer je jedino tako moguće ostvariti planirane aktivnosti.

Možemo li uskoro očekivati nove knjige u našoj knjižnici?

Uvijek možemo očekivati nove naslove i za učenike i za učitelje i stručne suradnike. Trenutno pripremamo za posudbu tri naslova omiljenog dječjeg pisca Ante Gardaša: Čovjek sa crvenim šeširom, Duh u močvari i Tajna jednog videozapisa. Za učitelje u obradi je desetak novih stručnih naslova.

kojima su glavni junaci djeca, sretne završetke, pustolovne i ljubavne knjige, puno humora u njima, ali i knjige koje će razumjeti učenici.

Naša suradnja je otišla korak dalje, mi polako pomladujemo lektirni program i piscima i knjigama. Zato uvijek, uz lektiru,

Zadovoljne autorice, dr.sc. Jadranka Lasić - Lazić, mr. sc. Jasmina Lovrinčević i mr. sc. Dinka Kovačević na promociji knjige u Osijeku

dodam još jednu knjigu, zabavnu i poučnu. Reakcije učenika su više nego pozitivne.

Kako biti dobra i uspješna knjižničarka?

Kaže se da su osobine dobrog knjižničara, osobine dobrog učitelja. Posvojim zadacima knjižničar i jeste na prvom mjestu učitelj, zatim suradnik i profesionalac. Novo vrijeme donijelo je i menadžerske zadatke.

Učiteljevo poslanje najbolje je opisao grčki filozof Sokrat: «Učitelji su kao primlje koje se

brinu da sposobnosti ugledaju svjetlo dana».

Ova izreka govori sve. Ako uz to imamo puno ljubavi, strpljenja i volje, imamo i motivaciju sada i uvijek za samostalno i stvaralačko reagiranje učenika.

Mladi knjižničari i mali novinari nakon zanimljivog razgovora

Što mislite o obveznoj lektiri?

Već odavno mislim da lektirni program treba pomladiti. Prije nekoliko godina proveli smo veliko anketno ispitivanje učenika, (660), o lektirnoj knjizi. Dobili smo zanimljive pokazatelje. Učenici žele: suvremene teme u

Marta Okružnik, 7.c - uz pomoć članova

UZ MEĐUNARODNI DAN ŠKOLSKIH KNJIŽNICA

SEDMAŠICE MLADE KNJIŽNIČARKE

U mlade knjižničare sam se uključila jer volim knjige i volim biti među njima. Knjižnica je za mene mjesto u kojem se osjećam slobodno, mogu primati savjete za pročitati neku knjigu, zapravo mogu i davati savjete. Rad u knjižnici mi se sviđa, jer je tih, gdje god se okreneš, vidiš knjige. To mi ne smeta, volim čitati i dobro se osjećam čitajući. U knjižnici se može i zabaviti: prepričavati sadržaj knjige, razmjenjivati dojmove... što često činim s Martom i Renatom.

Pomaganje u knjižnici, čak i malom uslugom čini mi mnogo, osjećam se korisnom i to mi uopće nije teško. Svaki dan napeto iščekujem četvrtak, kada ćemo se Renata, Marta i ja naći u knjižnici. Taj mi dan ispuni nekakav mir, koji osjećam cijeli tjedan do idućeg četvrtka.

Laura Voronjecki, 7.e

Volim knjigu, knjižnicu i književnost. Od malih nogu čitali su mi Snjeguljicu, Trnoružicu, Crvenkapicu i druge ljepotice, koje su se budile iz začaranog sna, živjele s patuljcima ili vidjele vuka, koji je pojeo baku. Već od tada želim ući u čarobni svijet svake knjige, jer onda i ja postajem dio nje.

Danas je moj ukus drugačiji. Tražim knjige koje vode u nezaboravne pustolovine tinejdžera, poput mene. Bolje mjesto nisam mogla naći od

knjižnice. Osim što ulazim u srce svake knjige, sada i poslužujem njihove događaje s drugim mladim knjižničarima učenicima naše škole. U knjižnici se osjećam poput izgubljenog djeteta u majčinom krilu ili u svijetu beskrajno mnogo knjiga. Osim što svoja mišljenja sada dijelim s ostalim učenicima, čitajući knjige bogatim i svakom pročitanoj knjigi dodam jednu riječ u svoj rječnik. Tko zna kada ću je upotrijebiti, možda sutra ili sam to već sada učinila! Zato sam svoje slobodno vrijeme odvojila za rad u knjižnici.

Marta Okružnik, 7.c

Za mene je knjižnica jedno posebno mjesto. U petom razredu sam odlučila biti mlada knjižničarka. Moja obitelj je veliki ljubitelj knjiga pa tako i ja. Knjige jako volim i u njima se pronalazim. Rad u knjižnici mi pomaže, jer se tu družim s Martom i Laurom, uživim se u posao i zaboravim neke brige. Drago mi je kada se u školi događa nešto zanimljivo a knjižničarka Dinka nas pozove da sudjelujemo u tome.

Mislim da ova škola treba imati više posjetitelja pisaca. možda bi se tada neki učenici opredijelili za pisanje i tako razvijali hrvatsku književnost. Drago mi je što naša knjižničarka vodi mlade knjižničare i ne bih htjela da se taj oblik rada ukine.

Renata Jakovac, 7.e

LITERARNI KVIZ:
Život i djelo Ivane Brlić-Mažuranić

Svake godine literarna družina priređuje literarni kviz: "Život i djelo Ivane Brlić-Mažuranić", koji je namijenjen učenicima 5. razreda. Prošle godine održan je 28.IV.Uz svoje prijatelje iz razreda, Ivu Kekez i Luku Stilinovića, predstavljala sam 5.a razred.Za početak smo imali zadatak da zabavimo gledatelje, a pritom predstavimo svoj razred. Načina je bilo mnogo - od pjevanja, plesa, recitacija do sviranja! Svi smo dobili najviše ocjene. Slijedio je još jedan zadatak: hodati sa žlicom u ustima u kojoj je jaje. Bilo je uzbudljivo! Na red su došla pitanja: "DA-NE"! Brzinu smo kao i vještinu kreativnosti stopili u jedno! Najviše muke, gotovo svima, predstavljala je omotnica s pitanjem o životu ili djelu Ivane Brlić-Mažuranić.

Uzbuđenja je bilo na pretek, srca su treperila, nadmetanje u znanju protjecalo je uz bučno navijanje gledatelja. Slijedio je trenutak kojeg smo svi nestrpljivo iščekivali: rezultati!

1. mjesto: 5.e

2. mjesto: 5.b

3. mjesto: 5.c i 5.d

4. mjesto: 5.a

Sve čestitke pobjednicima!!!

Uz zabavu, smijeh i znanje kviz je protekao veoma brzo.

Pozivam i ovogodišnje petaše da sudjeluju u tom kvizu! Neće požaliti: mnogo će naučiti o našoj književnici, a uz to se i zabaviti.

Andela Popović, 6.a

Natjecanje za Poster mira 2004./2005.
Peace Poster Contest:
**THE INTERNATIONAL ASSOCIATION
OF LIONS CLUBS DISTRICT 126 CROATIA**

Kad je naša nastavnica Ankica Vuletić mojoj kolegici Marti i meni zadala temu za likovni rad "Mir u svijetu", bila sam oduševljena. Razmišljala sam o toj temi. Što je potrebno za mir? Potrebno je poštovanje među ljudima,

Predsjednica Jasna Leko uručuje priznanje Josipi

jednaka prava bez obzira na njihovu vjeru ili pripadnost naciji. Nije mi bilo osobito važno kako će moja slika proći na natjecanju za Poster mira 2004./05. Bilo mi je važno što sam izabrana da predstavljam svoju školu. Poslije nekog vremena uručena mi je nagrada, likovni pribor u vrijednosti 1000 kn. Razmišljala sam o tome zašto je baš moja slika nagrađena. Uvjerena sam da je zbog toga što samsvoje djelo radila s iskrenom željom da u svijetu bude mir, poštivanje i tolerancija među ljudima.

Josipa Gavran, 7.c

5+ SVEZNALICAMA I KREATIVCIMA

Naši brojni učenici bili su uporni u radu u prošloj školskoj godini. Vrijedno su učili i trenirali u čemu su im pomagali njihovi učitelji. Svoje znanje i vještine pokazali su na gotovo svim susretima, smotrama i natjecanjima. To su bile prilike za stjecanje novih prijatelja, iskustava, a nećemo umanjiti ni važnost postizanja uspjeha. Najuspješnije učenike je povodom Dana škole pohvalilo i nagradilo Učiteljsko vijeće. S ponosom navodimo njihova imena!

MEĐUNARODNI, DRŽAVNI I REGIONALNI SUSRETI I NATJECANJA

LIDRANO, Umag

Školski list «Meteor»

Tena Tiljak, 8.b

Voditeljice: Marija Katalinić
Antonija Martić

Literarno stvaralaštvo

Zrinka Buzatović, 5.c

Voditeljica: Nela Dončević

INFORMATIKA, Varaždin

Antonio Damičević, 6.b

Josip Odošević, 8.e

Voditeljica: Jadranka Horvat

7. SUSRET HRVATSKIH GLOBE ŠKOLA, Daruvar

Dino Mišković, 8.c

Alojzije Mirković, 5.c

Filip Blažević, 6.e

Voditeljica: Jadranka Horvat

POSJETA HRVATSKOM SABORU, Zagreb

Martina Mladinović, 7.b

Tajana Marčinko, 7.b

Voditeljica: Ivana Lončarević

MATEMATIKA, REGIONALNO NATJECANJE, Slatina

Matija Bilić, 4.e

Ivana Zirdum, 4.e

Voditeljica: Marija Matešić

Marin Kurtušić, 4.a

Ena Čurić, 4.a

Voditeljica: Marina Sudarević

Damir Mirković, 5.a,
Ivana Pospišil, 5.b
Voditeljica: Marica Hercog
Antonio Damičević, 6.b
Domagoj Šnajder, 6.a
Voditeljica: Katica Blekić

LIKOVNA KULTURA LIONS CLUBS: POSTER MIRA

poster poslan u SAD

Josipa Gavran, 7.c

Voditeljica: Ankica Vuletić

BOŽIĆNI NATJEČAJ «STOPE U SNIJEGU»

Tena Tiljak, 8.b

Voditeljica: Ankica Vuletić

DANI IVANE BRILIĆ MAŽURANIĆ

Robert Matok, 5.a

Voditeljica: Ankica Vuletić

NATJEČAJ UN «MILENIJSKI CILJEVI»

Denis Prelević, 7.b

Marta Okružnik, 7.c

Voditeljica: Ankica Vuletić

KOŠARKA ZA DJEVOJČICE, Rovinj

Nina Radičević, 8.a

Majda Golob, 8.a

Katarina Šarić, 8.b

Hrvojka Vukoje, 8.e

Marija Božić, 8.e

Ivana Stvorić, 7.a

Josipa Božić, 7.d

Anita Orešković, 7.d

Matea Marjančević, 6.b

Ana Pavlinović, 6.d

Maja Karlović, 5.e

Voditelj: Leon Fajdetić,

vanjski suradnik

GIMNASTIKA ZA DJEVOJČICE, Slavonski Brod

Matea Bertanjoli, 4.b

Iva Buntić, 5.e

Ana Kokanović, 6.c

Ivona Oreč, 6.e

Voditeljice: Dinka Marjanović i

Sanela Štajduhar, vanjske suradnice

AKROBATSKI ROCK'N'ROLL,

Bad Hersfeld, Njemačka

Iva Kekez, 5.a

Voditelj: Igor Vinković,
vanjski suradnik

AKROBATSKI ROCK'N'ROOL,

Eger, Mađarska

Đurđica Vinković, 5.b

Voditelj: Igor Vinković,
vanjski suradnik

AKROBATSKI R'N'R, Sisak

Maria Pavić, 4.b

Voditelj: Igor Vinković,
vanjski suradnik

STRELJAŠTVO, Požega

Ivan Orešković, 8.d

Branimir Pudić, 8.d

Ivan Andrić, 6.c

Voditeljica: Romana Čičić,
vanjski suradnik

TAEKWON-DO, Vrpolje

Izabela Horvačanin, 4.c

Antonija Horvačanin, 2.b

Sanda Livia Maduna, 5.b

Voditelj: Dominik Maduna

ŽUPANIJSKA NATJECANJA OSVOJENO JEDNO OD PRVA TRI MJESTA

TAEKWON-DO, NATJECANJE

«MARSONIA OPEN»

Slavonski Brod

Antonio Damičević, 6.b
Davor Tomić, 3.b
Anito Vukoja, 3.b
Adrian Čečavac, 4.b
Voditelj: Dominik Maduna

ZEMLJOPIS

Ivana Pospišil, 5.b
Andrea Ilakovac, 7.e
Voditeljica: Marija Penić

Ivan Janč, 6.c
Tena Tiljak, 8.b
Voditeljica: Zdenka Suričević

BIOLOGIJA

Adrijana Huskić, 7.e
Voditeljica: Vesna Bušić

KEMIJA

Luka Bilić, 8.e
Voditeljica: Mirjana Štefanek

INFORMATIKA

Filip Blažević, 6.e
Monika Milić, 8.c
Ivona Oreč, 6.e
Voditeljica: Jadranka Horvat

LIKOVNA KULTURA

Virkes Ilijas, 8.d
Emil Okružnik, 8.a
Kristina Drčelić, 8.c
Stjepan Filajdić, 5.b
Voditeljica: Ankica Vuletić

Hrvatska kulturna baština **Literarni ostvaraj "Snig"-Donji Muć**

Zrinka Buzatović, 6.c
Međunarodni natječaj Erato junior
Zrinka Buzatović, 6.c
Irma Pavić, 6.c
Iva Buntić, 6.e
Iva Majić, 6.e
Andrea Paulić, 6.c

NATJEČAJ «VOLIM HRVATSKU»

Gabrijela Prgomet, 8.d
Voditeljica: Ankica Vuletić

NATJEČAJ GRADSKJE KNJIŽNICE **»DOMAĆI«**

Željka Pospišil, 8.a
Voditeljica: Ankica Vuletić

GALERIJA UMJETNINA GRADA **SLAVONSKOGA BRODA** **«SNJGOVI SLAVONIJE»**

Marija Sudarević, 7.b
Voditeljica: Ankica Vuletić

GIMNASTIKA ZA DJEČAKE

Adrian Popović, 2.c
Jadran Popović, 4.b
Dario Martić, 5.e
Mario Matošević, 5.e
Voditeljice: Dinka Marjanović i
Sanela Štajduhar, vanjske suradnice

KOŠARKA ZA DJEČAKE

Ivan Čuljak, 8.c
Igor Buntić, 8.e
Valentin Vukoje, 7.d
Karlo Bešter, 8.a
Mitja Ružojčić, 8.e
Robert Relić, 8.a
Josip Alar, 8.b
Fran Horvatin, 7.a
Stjepan Mađarac, 5.d
Voditelj: Mladen Alinjak i
Leon Fajdetić, vanjski suradnik

HRVATSKI JEZIK

Simona Milić, 7.b
Voditeljica: Marija Prša

Monika Milić, 8. c
Voditeljica: Lucija Karačić

ENGLESKI JEZIK

Vedrana Jukičić, 8.b
Voditeljica: Elizabeta Rugle

MATEMATIKA

Monika Milić, 8.c
Voditelj: Danko Hustić

POVIJEST

Mislav Alerić, 7.d
Voditeljica: Snježana Vinarić

Državni susret LIDRANO 2004. u Umagu

Susret malih novinara, pjesnika i pjesnikinja, ozbiljnih i nadarenih glumaca i filmofila. Moja malenkost našla se među odabranima za Državni susret. Priznajem da je nastavnica Antonija Martić imala pokoji prst u cijeloj zavrslami oko «Meteora».

IDEMO REDOM:

Utorak, 25.5.2004.

Mi, odabrani predstavnici naše Županije s voditeljima smo krenuli rano ujutro autobusom u nepoznato odredište - Umag. Rečeno je da ćemo biti smješteni u Hotelu «Istra», ali je on na našu žalost, bio popunjen. Stoga smo mi, jadni, umorni morali odsjesti u Hotelskom naselju «Stella Maris». To je naselje bungalova gdje se nalazi glavni teniski teren koji ljubitelji športa gledaju na Croatia Openu!

Srijeda, 26.5.2004.

Danas je bila izložba školskih novina. Nije da se hvalim, ali «Meteor» je svijetlio pravim meteorskim sjajem, ostavljao je nebesku prašinu prelazeći iz ruke u ruku!

A i more je bilo prekrasno, čak i u svibnju dovoljno toplo za kupanje pa smo uspjeli i bućnuti u duboko, modro more.

Četvrtak, 27.5.2004.

Krećemo u obližnji hotel «Polinesya». Danas službeno povjerenstvo ocjenjuje časopise. U truhu je pravi cirkus. Znam da sam dugo, dugo sjedila i ponavljala zemljopis slušajući o časopisima iz svih dijelova Hrvatske. Marijan Šimeg, član prosudbenog povjerenstva konačno je dohvatio «Meteor» i naveo sve naše dobre i loše strane. Bili smo ponosni na izgled i sadržaj «Meteora», ali smo i upozoreni na neke sitnice...

Tena Tiljak prima Diplomnu i čestitke članova Povjerenstva

Petak, 28.5.2004.

Zbogom! Došao je i zadnji dan druženja. Za ručkom smo se posljednji put oprostili s novim prijateljima. Napustili smo Umag s punim torbama časopisa nalik «Meteoru».

Sada je «Meteor» sa svim svojim čitateljima ponovno kod kuće, obasjava školsko nebo i iščekuje Susrete 2005.!

Tena Tiljak, 8.b

"Županijski susret LIDRANO 2004."

19. ožujka 2004. godine u KKD "Ivana Brlić-Mažuranić" održan je Županijski susret hrvatskih školskih susreta LIDRANO 2004. Susret je posvećen stotidesetoj obljetnici rođenja Ivane Brlić-Mažuranić. Otvorio ga je župan Brodsko-posavske županije gospodin

Mato Dorić. Kroz program su nas vodile Nastasja Štefanić i Marija Božić.

Našu školu predstavljala je Martina Grgić, 7.r - dramsko-scenski nastup, Tena Tiljak, 8.r - školski list "Meteor", Zrinka Buzatović, 5.r - literarno stvaralaštvo i učenice 5.b

razreda: Mirela Bilić, Iva Grubišić, Tena Lavrenčić, Dinka Nikolaš, Dorotea Šnajder i Đurđica Vinković scenskom igrom.

Svi su našu školu predstavili u najboljem svjetlu i nadamo se da će biti još takvih Susreta.

Zrinka Buzatović, 6.c

"Malik Tintilinić i Domaći u mom gradu"

U Mjesecu hrvatske knjige i povodom 130. obljetnice rođenja Ivane Brlić-Mažuranić Gradska knjižnica Slavonski Brod organizirala je likovni i literarni natječaj na temu: "Malik Tintilinić i Domaći u mom gradu". 10.11. 2004., u Velikoj dvorani Gradske knjižnice obavila se dodjela nagrada nagrađenim učenicima. Među sedam škola koje su se odazvale natječaju, naša škola ostvarila je najbolji uspjeh!

Nagrađeni učenici naše škole: Željka Pospisil, s osvojenim drugim mjestom u kategoriji likovnih radova i Zrinka Buzatović, u kategoriji literarnih radova osvojila je drugo mjesto. Iva Buntić dobila je posebnu nagradu za domišljatost, duhovitost i neobičnost u obradi teme.

Nakon dodjele nagrada uslijedio je domjenak na kojem smo se svi zajedno družili.

Zrinka Buzatović, 6.c

Nastup Dramske družine s igrokazom "Šuma Striborova" na Županijskom LIDRANU

DRŽAVNO NATJECANJE GLOBE ŠKOLA U DARUVARU

Zadovoljni predstavljajem rada škole

kompijuterskom prezentacijom. Mi smo se odlučili za kompijutersku prezentaciju. Prezentaciju smo radili u MS Power Pointu. Prikazali smo organizaciju rada Glob projekta u našoj školi, postaje na kojima mjerimo, tablični i grafički prikaz naših podataka skinut sa Globe servera iz čega se najbolje vidi aktivnost škole. Prikazali smo ostvarenja tijekom proteklih godina, priznanja koja je škola dobila, suradnju s drugim Globe školama. Kao najaktivniji Globovci u prošloj godini, našu školu su predstavili Alojzije Mirković, Dino Mišković i ja. S nama su išle nastavnice Zdenka Suričević i Jadranka Horvat.

Put do Daruvara je bio dobar, a smješteni smo u učenički dom. Poslije smo se našli s ostalima u Daruvarskim toplicama. Sljedeći dan smo

Povodom 7. okupljanja i natjecanja GLOBE škola, i naša je škola zbog redovitosti u prikupljanju i slanju podataka bila pozvana u Daruvar.

Školu su trebala predstavljati 3 učenika i nekoliko nastavnika. Predstavljajanje rada škole je moglo biti posterom ili

predstavili rad naše škole i razgledavali postere drugih škola. Tijekom prezentacije je došlo do malih problema zbog veličine prezentacije no na kraju je sve dobro prošlo. Poslije smo otišli u hotel na predviđenu zabavu. Svi smo se dobro zabavljali.

Trećeg i zadnjeg dana je održano orijentacijsko natjecanje i natjecanje u znanju i vještinama koje smo naučili sudjelujući u Globe programu. Nažalost, nismo ništa osvojili. Ipak smo dobili utješnu nagradu: termometar za mjerenje temperature tla, vjerojatno da nas potakne da u svoja mjerenja uključimo i to. Poslije smo otišli na kupanje u toplice nakon čega je uslijedio povratak. Stekli smo nove prijatelje iz cijele Hrvatske, i bio bih sretan kad bi mogao otići ponovno.

Filip Blažević, 7.e

S otvorenja Susreta

DRŽAVNO NATJECANJE IZ INFORMATIKE U VARAŽDINU

GLOBOVCI NA PLITVIČKIM JEZERIMA

Globe škole našeg grada već godina zajednički obilježavaju Svjetski dan voda i Dan planeta Zemlja. Tako je bilo i ove godine. 24. travnja 2004. godine povodom Svjetskog dana voda, više učenika iz naše škole zajedno s učenicima drugih osnovnih i srednjih škola iz našeg grada koje su aktivne u Globe programu, uputili su se na Plitvička jezera. Iako je put bio dug i naporan stigli smo bez problema na svoje odredište. Nakon dolaska na Plitvička jezera uputili smo se u obilazak jezera i slapova.

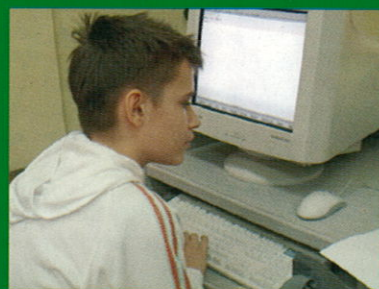
Za vrijeme obilaska jezera i slapova odlučili smo na najvećem jezeru Kozjak provesti neka od mjerenja iz Globe programa vezanih za vodu, mjerenje pH vrijednosti i kemijsku analizu vode. Mjerenja su provodili stariji učenici, a mi smo učili od njih i zabavljali se gledajući ih.

Pri kraju obilaska Plitvičkih jezera u blizini Velikog slapa uhvatila nas je kiša. Nakon brzog bijega u autobus krenuli smo kući. Iako smo svi bili umorni od obilaska jezera i slapova ipak je u autobusu bilo veselo i raspijevano.

Kristina Martinović, 7.e

Kemijska analiza vode Plitvičkih jezera

Antonio rješava zadatke

Zbog osvojenog prvog mjesta na Županijskom natjecanju iz informatike u kategoriji osmih i šestih razreda, Josip Odošić i ja plasirali smo se na Državno natjecanje u Varaždinu.

Na put smo krenuli već puni uzbuđenja i s mislima na zadatke koji

nas očekuju. Put je bio nešto duži, ali uz ugodnu priču, brzo je prošao.

Nakon što smo se smjestili u svoje sobe u hotelu, krenuli smo u upoznavanje Varaždina, koji je sav ponosan pokazivao svoje renesansne građevine i prirodu u punoj ljepoti.

Noć mi je bila besana, a ujutro sam jedva čekao natjecanje. Rezultati su bili kasno popodne, ali svi smo se već toliko upoznali i zbližili da smo, družeći se u zajedničkoj kompijuterskoj sobi uz najnovije PC igrice, skoro zaboravili provjeriti rang listu. Josip Odošić osvojio je 6., a ja odlično 11. mjesto. Da nisam bio iznenađen oblikom zadataka, bio bih puno bolji.

Ovo državno natjecanje je pravi način da steknemo nove prijatelje, ali i da na drugi način, kroz natjecanje i rješavanje zadataka, upoznajemo svoje mogućnosti i da radimo na svom vlastitom napretku i razvoju.

Zato se zahvaljujem svojoj školi i svojoj nastavnici Jadranki Horvat što su mi pružili ovakvu priliku.

Antonio Damičević, 7.b

SUSRET S GRADONAČELNIKOM

Povodom Dječjeg tjedna, 7.10.2004. organiziran je susret predstavnika Dječjih foruma i gradonačelnika. Našu školu predstavljali smo Rebeka Zeljko, Vesna Brnčić, Ružica Rubil i ja, Zrinka Buzatović. Gradonačelnik Jozo Meter nas je ljubazno primio u novoj Gradskoj vijećnici. Pozdravio nas je i ispričao priču o nastanku Slavanskog Broda. Postavljali smo mu različita pitanja, a najviše nas je zanimala izgradnja novih bazena na Vijušu. Bilo je pitanja i o problemima vezanim uz javnu rasvjetu i prometne znakove u dijelovima grada u kojima nisu postavljeni te biciklističkim i pješačkim stazama. Čuli smo i nekoliko prijedloga za osnivanje raznih udruga i klubova za djecu i mlade. Nakon što smo iscrpnim pitanjima «izmučili» gradonačelnika i dogradonačelnika Peru Matića ovjekovječili smo naš susret zajedničkom fotografijom.

Zrinka Buzatović, 6.c

Uspomena na susret s gradonačelnikom

SVEČANA SJEDNICA DJEČJEG GRADSKOG VIJEĆA

Svečana sjednica Dječjeg gradskog vijeća održana je povodom obljetnice donošenja Deklaracije o pravima djeteta 19.11.2004. Na sjednicu su pozvani predstavnici Dječjeg foruma naše škole: Zrinka Buzatović, Irma Pavić, Ana Perković, Tajana Marčinko, Rebeka Zeljko i ja, Ružica Rubil. Toga dana bilo je nevrijeme pa je gospodin Lacković iz «Društva naša djeca» došao automobilom po nas u školu. Kada smo stigli u Veliku vijećnicu Gradskog poglavarstva vidjeli smo stare prijatelje - na sjednicu su bili i forumaši drugih škola: «Đuro Pilar», «Vladimir Nazor», «Hugo Badalić» i «Bogoslav Šulek». Pozvani su i brojni gosti, važne osobe Slavanskoga Broda.

Naši formaši na mjestima gradskih vijećnika

Mjesto gradonačelnika našeg grada zauzela je Tajana Marčinko, predsjednica Dječjeg gradskog vijeća. Tajana nas je upoznala s dnevnim redom i krenuli smo s radom. Na početku je gospodin Kokanović govorio o ostvarivanju prava djeteta putem rada Društva naša djeca. Naše forumašice upoznale su sve nazočne s radom Dječjih foruma. Nakon toga odsutnog gradonačelnika zamijenio je dogradonačelnik gospodin Pero Matić i uputio nam nekoliko riječi. Nakon prigodnog programa, pripremljen je mali domjenak. Tada smo bile «glavne», «pale» su mnoge «fotkice», jeli smo, pili i družili se sa svojim prijateljima. Bilo nam je lijepo i dobro smo se zabavile.

Ružica Rubil, 6.c

VELIKI I MALI ZAJEDNO

1. SUSRET DJEČJIH GRADOVA VIJEĆA HRVATSKE

Predsjednica
Tajana Marčinko

Dječje vijeće grada Opatije pozvalo je djecu iz cijele Hrvatske na 1. susret dječjih gradskih vijeća. Kao predsjednicu Dječjeg gradskog vijeća Slavanskog Broda, pozvali su i mene. Susret je održan u 25. rujna 2004. godine. U Opatiju smo doputovali dan ranije. Smjestili su nas u domove naših vršnjaka iz Opatije. Na taj način smo imali više vremena za upoznavanje i druženje. Sljedeći dan provele smo radno.

Nakon što smo predstavili svoje gradove i rad dječjih gradskih vijeća, održane su tri radionice. Teme radionica su bile: «Komunikacija s lokalnom zajednicom», «Nek' se dječji glas čuje» i «Obitelj i država u osiguranju prava djeteta». Ja sam bila aktivna u 3. radionici. Bilo je vrlo zanimljivo. Govorili smo o tome što znači obitelj, o roditeljskoj brizi te kako se boriti protiv nasilja u obitelji. Kao zaključak napravili smo plakat i predstavili ga ostalima.

U Opatiji smo sklopili nova prijateljstva, odlično se proveli i naučili nešto novo. Susret je bio kratak, ali vrlo lijep.

Tajana Marčinko, 8.b

15. OBLJETNICA KONVENCIJE O PRAVIMA DJETETA

Dječji forum naše škole je vrlo aktivan u učenju o dječjim pravima. Svaku prigodu koristimo kako bismo i odrasle i djecu poticali na njihovo poštivanje. Najvažniji dokument koji obvezuje sve zemlje koje su ga potpisale na poštivanje dječjih prava zove se Konvencija o pravima djeteta. Konvenciju su donijeli Ujedinjeni narodi 20.11.1989. Ove godine smo na taj dan zajedno s forumašima OŠ «Hugo Badalić» i uz pomoć Društva naša djeca, na Korzu pripremili mali štand. Na štandu su bile majice i baloni s porukama, sokovi, slatkiši... Dijelili smo papire s napisanim pravima djeteta šetačima kako bi što bolje upoznali svijet djece i da saznaju za što se borimo. Do našeg štanda su dolazili prolaznici, razgledavali ga, a mi smo ih častili sokom i slatkišima. Kao uspomena na taj dan ostale su nam žute i bijele majice koje smo dobili. Oko 12 sati smo završili s radom. Mislim da su stanovnici našeg grada sada bolje upoznati s pravima djeteta.

Rebeka Zeljko, 6.c

Predstavljanje rada Dječjeg foruma na središnjem gradskom trgu

VJEŠTINA RAZGOVORA

prof. IVANA
LONČAREVIĆ

Malim promjenama u načinu razgovaranja možeš dobiti velika poboljšanja u odnosima s drugim ljudima. Kako biti razumljiviji i kako druge bolje razumjeti, kako reći kada nešto želiš, kako pokazati da ti se netko sviđa... sve su to vještine koje treba naučiti. Puno toga naučimo gledajući druge, ali i metodom pokušaja i pogrešaka. Nadam se da će ti savjeti na ovoj stranici pomoći da grešaka bude što manje.

Tekst je pisan i u muškom i u ženskom rodu jer savjeti vrijede za sve.

KAKO TRAŽITI ONO ŠTO ŽELIŠ?

Što želiš to i reci. Dobro je rečenicu početi sa »Želim...« i biti jasan kako bi te razumjeli i bez tumača. Ako je potrebno, objasni svoje razloge ali se nemoj ispričavati. Isprika je potrebna kad napraviš grešku, a za želje se nije potrebno ispričavati.

Uvijek se trudi biti ugodan sugovornik. Čak i kad želiš promijeniti nečije ponašanje ili razmišljanje. Ako nekog vrijeđaš ili napadaš, sigurno neće udovoljiti tvojim željama. Pohvali ono što ti se u ponašanju i razmišljanju te osobe sviđa, a zatim nastavi sa »*ja mislim da bi bilo dobro kada bi...*«. Na taj način sugovornik se ne može uvrijediti jer si rekao svoje mišljenje na koje imaš pravo. Sjeti se kako se osjećaš kad tebi netko počne nabrajati u stilu: »*Ti bi trebao...*«. Sigurno ti se odmah digne sva kosa na glavi.

Metoda beskonačnog ponavljanja može ti pomoći kada se za nešto zaista moraš izboriti. Npr. nekom si posudio loptu i ne želi ti je vratiti. Evo kako bi izgledao takav razgovor:

Molim te vrati mi moju loptu.

Što će ti? Ionako se nećeš igrati s njom.

Molim te vrati mi moju loptu.

Ja sam tebi sto puta nešto posudio i nisam odmah tražio nazad.

Molim te vrati mi moju loptu.

...
Sve bolje zvuči kroz dobronamjernu šalu. Razvijaj svoju duhovitu stranu. Oprez: ruganjem i omalovažavanjem možeš nekoga jako povrijediti, to nije duhovitost i sigurno ne pridonosi stvaranju prijateljstva.

Kada pogriješiš, priznaj grešku. Nitko ne voli one koji uvijek moraju biti u pravu!

Crtala Marta Okružnik

SVI VOLIMO DOBITI KOMPLIMENT!

KAKO NEKOGA POHVALITI?

Pohvali ono što zaista smatraš dobrim. Obično se osjeti kada nešto kažeš samo reda radi. S komplimentima, kao ni sa drugim stvarima u životu, nije dobro pretjerivati. Ako je netko dobro odigrao utakmicu pohvali ga za to. Možeš reći nešto kao *Danas si stvarno dobro igrao* ili *Ti si zaslužan što smo danas pobijedili*. Nije potrebno reći da on baš sve i uvijek radi savršeno. Isto tako nije dobro ni kada tvoja pohvala ostane preopćenita. *Sviđa mi se tvoja frizura*, bolje je od *Danas dobro izgledaš*.

Kada daješ kompliment nemoj sebe podcjenjivati. Nije dobro reći *Ti pišeš prekrasne sastave, a ja ne znam sastaviti ni dvije rečenice*. Dovoljan je samo prvi dio rečenice. Važno je znati odabrati i trenutak kada nekoga pohvaliti. Kompliment nije lijek za sve. Ako je netko tužan teško ćeš mu pomoći tako da ga pohvališ za nešto u čemu je dobar. Tužnom čovjeku treba utjeha, a ne kompliment.

KAKO PRIMITI KOMPLIMENT?

Najkraći savjet glasi: ako ti netko uputi kompliment, zahvali se. Sasvim dovoljno je reći *Hvala!* Zgodno je ako uz to uspiješ i opisati na čemu se zahvaljuješ, npr. *Drago mi je da ti se sviđa kako pjevam. Drago mi je da si primijetio koliko sam se trudio...*

Zapamti, komplimentu se smijeje i treba veseliti. Pogrešno je na kompliment odgovoriti podcjenjivanjem samog sebe ili opravdavanjem. Ako netko kaže da ti haljina lijepo stoji trebaš li odgovoriti *Pretjeruješ, vidi kako su mi noge debele?*

Crtala Marta Okružnik

NETKO TI SE SVIĐA, KAKO MU TO POKAZATI?

Kada ti se sviđa neki dečko, može biti teško pokazati mu to, pogotovo ako si po prirodi sramežljiva. Možda pomognu sljedeći savjeti:

1. **I dečki i cure imaju osjećaje kao ti: nesigurnost, tremu, strah od odbacivanja.** Znači oboje ste u »istom sosu«.
2. **Na onoga tko ti se sviđa pokušaj gledati kao nekoga koga želiš upoznati, a ne na buduću djevojku/dečka.** Ako si odmah daš zadatak krenuti s osvajanjem, lakše ćeš se zbuniti/uplašiti i veća je šansa da ćeš biti nezadovoljan.

S osobom drugog spola za početak možeš razgovarati o glazbi, sportu, pa čak i školi. Lakše je pitati za CD koji bi želio prepržiti nego odmah krenuti s »upucavanjem«.

Kada odlučiš da je vrijeme ponuditi zajednički izlazak, predloži nešto zanimljivo. Dobro je za izlazak pitati dan ranije kako ne bi izgledalo da si imao nešto drugo u planu što ti je propalo. Na sastanak dođi točno, kašnjenje drugi tumače kao znak da ti nije stalo.

VAŽNO budi spreman i na negativan odgovor. Poziv možeš ponoviti, ali ako je odbijanje jasno i nedvosmisleno, odustani. Nije dobro dosađivati, a nadam se da ti ni ne pada napamet prijetiti, ucjenjivati i slično. Poraz prihvati sportski! Kako ti biraš koga ćeš pozvati tako se i toj osobi može svidjeti netko drugi umjesto tebe. I ne zaboravi, pokušao si, nisi uspio, idemo dalje tko zna tko stiže iza ugla?!

HUMANOST NA DJELU

HVALA TI, MOJ DOBRI ANĐELE - VAŠA POMOĆ ZA NAŠU SVAKODNEVICU

Hrvatski savez udruga tjelesnih invalida započeo je u prosincu 2003. godine s akcijom «Hvala ti moj dobri anđele» namijenjenom prikupljanju sredstava za potrebe invalidnih osoba kao što su prilagodbe pristupačnosti i ugradnje dizala. Budući je za te aktivnosti potrebno osigurati ogromna sredstva ista je akcija nastavljena i tijekom 2004. godine.

U lipnju 2004. godine u našoj školi, predstavnici Udruge tjelesnih invalida Slavonski Brod, prodavali su privjeske za ključeve s likom anđelčića.

Kupnjom ovog simpatičnog privjeska učenici i djelatnici naše škole uključili su se u ovu akciju i prikupili 1560,00 kuna te su tako pomogli osobama s invaliditetom u ostvarenju njihovih potreba.

ULTRAZVUČNIM APARATOM U BORBI PROTIV RAKA

U «Mjesecu borbe protiv raka» od 1. do 31. studenog 2004. uključili smo se u akciju za kupnju ultrazvučnog aparata za dijagnostiku raka koju je organizirala Hrvatska liga protiv raka

Brodsko
posavske
županije.

U ovu humanitarnu akciju učenici su se uključili kupnjom kemijske olovke od 2 kune. Sudjelovali su svi razredni odjeli naše škole, prodano je 550 kemijskih olovaka, te je prikupljeno 1100,00 kuna.

Našim skromnim prilogom pomogli smo u nabavci ultrazvučnog aparata za rano otkrivanje raka.

KOMPLETI UDŽBENIKA ZA USORU

Na zamolbu djelatnika OŠ «Kulina bana» iz Tešanjke (BiH) tijekom rujna 2004. godine prikupljali smo školske udžbenike za izvođenje nastave hrvatskoga jezika od 5. do 8. razreda. U suradnji s djelatnicima OŠ «Hugo Badalić» iz Slav. Broda i OŠ «Izidora Kršnjavoga» i OŠ «Ivana Cankara» iz Zagreba prikupili smo 112 komada čitanki i 223 komada jezičnog udžbenika hrvatskoga jezika.

Nadamo se da će našim vršnjacima u susjednoj državi BiH darovane knjige pomoći pri uspješnom svladavanju hrvatskoga jezika.

ZA TISUČU RADOSTI

Hrvatski Caritas pokrenuo je Božićnu humanitarnu akciju «Za tisuću radosti» kojom se prikuplja pomoć najsiromašnijim obiteljima u Hrvatskoj.

Učenici naše škole uključili su se u ovu akciju kupnjom darovnih kartica na kojima je bila fotografija simboličnog dara (satovi, šalice, figurice, šalovi, kape...) kojima su obradovali svoje prijatelje, roditelje i rođake.

Uz darovnu karticu učenici su kao dar dobili i naočale 3 D kroz koje su gledali darove koji su tako postali trodimenzionalni. U ovoj akciji prikupili smo 2106,00 kuna. Prikupljeni novac uplatili smo na žiro račun Božićne akcije Hrvatskog Caritasa. Nadamo se da će ova naša skromna sredstva pomoći obiteljima u potrebi da riješe neka svoja životna pitanja.

STO KUBIKA TOPLIH ISKRICA

I ove godine uključili smo se u akciju «Sto kubika toplih iskrica» koju je pokrenuo Caritas slavonsko-bradskih dekanata u suradnji s Radio Brodom. Tijekom Adventa prikupljali smo svoje novčane priloge i mislili na stare i nemoćne osobe u potrebi. Ukupno je prikupljeno 1009,45 kuna. Nadamo se da će i ova naša «mala iskrica topline» pomoći u kupnji ogrijeva i barem malo ogrijati stare, siromašne i nemoćne osobe našega grada.

Pripremila
Ljiljana Plavotić, soc. pedagoginja

2005. GODINA EUHARISTIJE

Spomen na mons. Marka Majstorovića

Svima nam je još uvijek pred očima lik čovjeka, kojega ćemo dugo pamtit, koji je mnoge zadužio, čovjeka koji je svjedočio Božju ljubav na zemlji, mons. Marka Majstorovića. Često puta je sudjelovao na našim školskim

Mnogima od nas je dijelio "Kruh" koji "Život" daje

svečanostima. Uvijek je bio spreman doći i osjećao se počašćenim kad smo ga zvali, jer je silno volio djecu. Nikad nije bio u neprilici što će reći. Uvijek originalan, svoj, neposredan i topao. Znao je reći pravu riječ u pravo vrijeme i zato su ga svi rado slušali. Sve nas to upućuje da je mons. Marko bio čovjek, koji je imao svoj identitet i znao zašto živi, što hoće, za koga radi i komu pripada. Posebno se radovao kad je mogao druge darivat. Znao je reći: «Ja sam dobio, da mogu Vama podijeliti.»

Vlč. Marko više nije među nama vidljiv, ali nas i dalje prati svojim zagovorom kod Boga.

Mons. Marko je idejni pokretač Malog Koncila i njegov glavni urednik 1966. god. Taj rad su drugi nastavili i do danas izlazi pod imenom Mak. Djeca ga rado čitaju. Po sadržaju i kvaliteti, jedan je od najpopularnijih dječjih novina.

Zatim je bio začetnik i urednik lista «Ministrant», župnog lista, «Glas sela», koji je donosio različite sadržaje za sve uzraste.

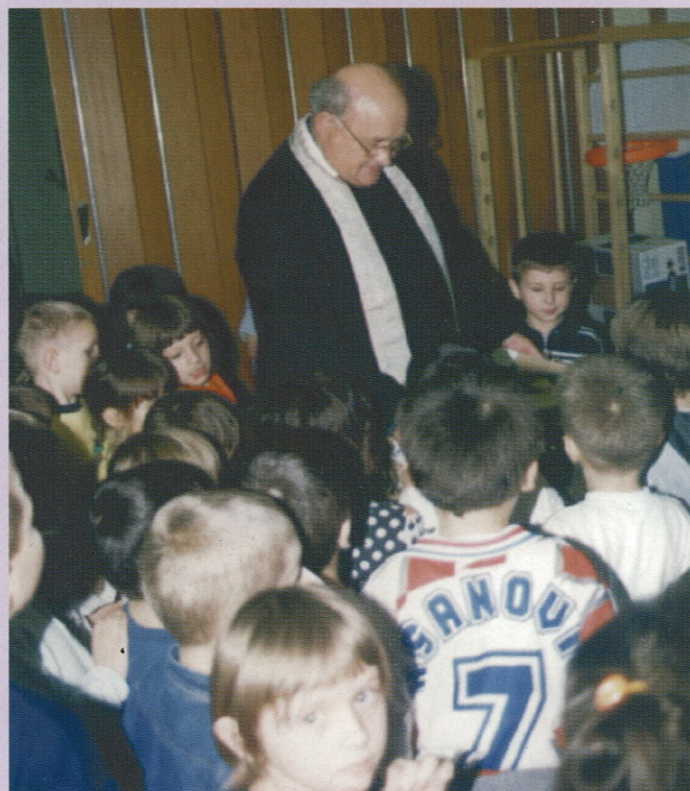
I kao mladi svećenik bio je oduševljen djecom

1970. otvorio je prvi Dječji vrtić u okviru Crkve u kojem su radile sestre Karmelićanke Božanskog Srca Isusova, gdje su djeca primala svestrani odgoj koji im je pomogao da su

bili svi vrlo uspješni u školi.

Početkom rata 1990. morao je zatvoriti vrtić, da bi iste prostorije upotrijebio u karitativne svrhe. Otvarao je vrata kuće i srca za sve koji su bili u nevolji. To su bile izbjeglice i prognani. Nije gledao tko je tko, svima je pomagao.

Nakon 38 godina plodnog rada u župi Duha Svetoga odlazi u mirovinu. Nije više upravitelj župe, ali je i dalje vodio Obiteljski centar i Centar za dijete. Govorio je: «Svećenik nikad ne ide u mirovinu. On je Božji glasnik, svećenik dovijeka.»

Na jednoj od brojnih školskih svečanosti kojima se rado odazivao

4. lipnja 2004. Gospodin je pokucao na vrata njegova srca i pozvao ga spremnog na vječnu gozbu ljubavi i mira i uveo među svoje izabrane.

s. Hermína Kožul

Papa govori o Euharistiji

Euharistija je najveći sakrament naše vjere, sakrament u kojem se sve okuplja. Isus je prisutan i kao Čovjek, Sin Božji, Sin Marijin; prisutan je snagom riječi koje je izgovorio i snagom vlastite ustanove, prisutan pod prilikama koje je izabrao kao znak vlastite prisutnosti. Znamo da se to dogodilo za vrijeme Posljednje večere.

Mi ne vidimo otajstvo koje se ostvaruje u čovjekovoj duši. Vidimo Euharistiju, prilike kruha i vina i pomoću vjere, koja svoje uporište ima u Posljednjoj večeri, sežemo do početka procesa koji ide kroz svakog čovjeka. Bog želi sjediniti čovjeka sa sobom. Riječ je o istinskom sjedinjenju s Bogom i to u trenutku kada primamo Isusa.

Čovjek u tom trenutku stupa u eshatološku perspektivu, posljednjih i najvećih stvarnosti, koje nadilaze naše sposobnosti mišljenja ili osjećanja na ovoj zemlji. Euharistija je sakrament vjere.

DRUŽENJE S VITAMINIMA

PRIMJER INTEGRIRANOGA NASTAVNOG DANA

Na satu hrvatskog jezika, matematike, prirode i društva, glazbene i likovna kulture.

Danas ćemo se cijeli dan družiti s vitaminima.

Super, jedva čekam da isprobam vitamine!

16. listopada je Dan zdrave hrane!

Moram smisliti neku prehrambenu poruku za naše vršnjake!

Ja sam već smislila. Umjesto kolača i bombona, grickaj mrkvu i jabuku. To je zdravije za tvoje zube!

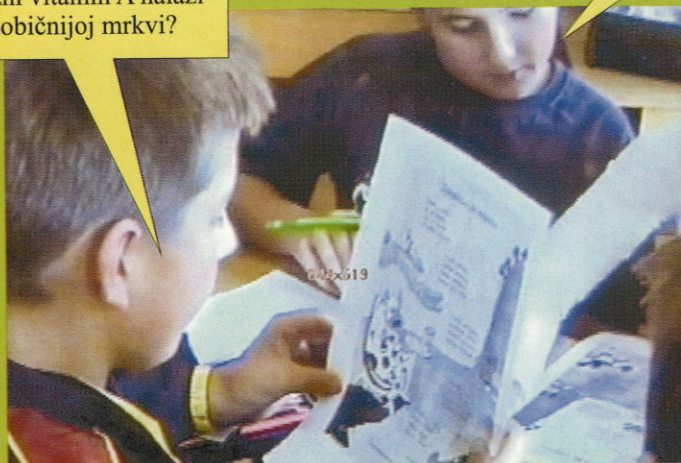
Naše drvo je puno jabuka i krušaka, jagoda i šljiva. Nazivamo ga VITAMINSKO DRVO!

Riješiti križaljku nije uvijek lako, ali zajedničkim radom uspjeli smo.

Jeste li znali da se velevažni vitamin A nalazi u najobičnijoj mrkvi?

Od njega postaješ ljepši i zgodniji, oči ti sjaje, a kosa raste. Preporučujemo ga i vama, posebice pripadnicama ljepšeg spola!

UZ NAŠ PROJEKT ZDRAVA ŠKOLA

Tako ovdje se nalazi
voće i povrće

Sasvim običnu piramidu
vrlo brzo pretvaramo u
ZDRAVU PIRAMIDU!

Sve je na svom mjestu,
baš onako kako smo
naučili na satovima
prirode i društva

*Na satu glazbene kulture pjevamo pjesmicu "Pekar"
uz pokazivanje pokretom.*

Ruke mijem,
brašno sijem
kapica na glavi.

Tijesto mijesim
tako vješto
kao pekar pravi!

Hajdemo napraviti
autić i semafor

Dečki, smislit ćemo
originalan sendvič!

Pogledajte naše specijatete!
Naši zanimljivi sendviči:
Kućice, cvjetići, autići...već su na
uredno postavljenom stolu.

Kušajte naše
specijalitete!

Dobar tek!

Živjeli uz mliječnu
zdravicu!

*S vitaminima su se družili: učenici 4.a razreda,
učiteljica Sudarevič, učitelj Nikola Novosel,
soc. pedagoginja Ljiljana Plavotić*

Tročlano slavonskobrodsko izaslanstvo u sastavu prof. Željke Vučinić, predsjednice Udruge i defektologinje u Općoj bolnici dr. Josip Benčević, Tomislav Goll, zamjenik predsjednice Udruge i prof. Ljiljana Plavotić, tajnica Udruge i defektologinja u OŠ "Antun Mihanović" imalo je čast i priliku u drugoj polovici lipnja 2004. godine boraviti dva tjedna u državi Kansas, u gradu Wichita.

Do ove, nama daleke, države »odveo« nas je naš rad u Udruzi za poticanje zdrava razvoja djece i mladih koja u Slavanskom Brodu radi već četiri godine uspješno okupljajući osobe s posebnim potrebama, njihove roditelje, učitelje i druge koji su spremni svoje slobodno vrijeme »potrošiti« volontirajući u Udruzi u osmišljavanju pomoći ovoj populaciji korisnika.

KANSAS - Kauboji i Indijanci, suncokret, američki bizon

Kansas je jedna od 50 saveznih država SAD-a. Smjestila se u središtu SAD-a i nema izlaza na oceane. Reljefno gledano, pretežito je nizinski kraj sa mnoštvom velikih posjeda - farmi. Prevladava prerijska crnica na kojoj se uzgaja kukuruz, pšenica i suncokret koji je ujedno i nacionalni cvijet Kansasa.

Američki bizon i ptica iz porodice kosova meadowlark su proglašeni simbolom Kansasa.

Tipično indijansko selo (Indian Center Museum)

U slivu dviju rijeka, Velikog i Malog Arkansasa živjela su nekad indijanska plemena (Kiowa, Cheyenne, Wichita i

Sioux). Originalne kolibe ljudi koji su tu živjeli, osušene kože, indijanska odjeća i obuća, pera i slično mogu se i danas vidjeti.

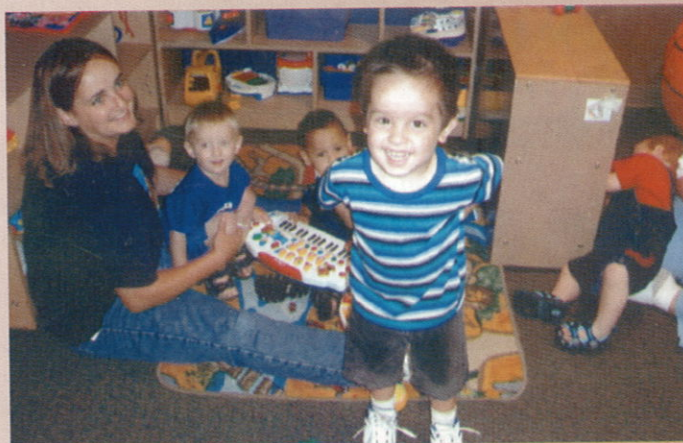
Stari kaubojski grad (Old Cowntown Museum)

Kansas je domovina rančera i nekadašnjih kaubojja koje poznajemo iz starih filmova o Divljem zapadu. Široki kaubojski šešir jedan je od simbola američkog zapada. Iako

WELCOME TO

njeguju staru tradiciju stanovnici Kansasa danas žive suvremenim načinom života.

Školski sustav u državi Kansas (Kansas Education)

Od predškolskog odgoja do visokog obrazovanja u državi Kansas se provodi veoma kvalitetno školovanje.

Između osnovnog i srednjoškolskog obrazovanja nema oštih granica već oni kroz razne organizacijske oblike urastaju jedan u drugoga tvoreći cjelinu.

Svaka država provodi sustav besplatnog javnog obrazovanja koji čine predškolski odgoj petogodišnjaka i 12 godina osnovnog i srednjeg obrazovanja.

Školovanje je obvezno od 6. do 17. godine života. Školska godina je vrlo slična našoj s obzirom na početak i završetak nastavne godine.

Uspjeh i napredovanje u savladavanju nastavnih sadržaja ocjenjuje se brojčanim ocjenama od 1 do 5 kao i kod nas.

SHAKLEE AWARD - najveća nagrada za rad s djecom s teškoćama u razvoju

Shaklee nagrada je prestižna nagrada koja se svake godine dodjeljuje pojedincima i programima koji rade na edukaciji i rehabilitaciji djece s teškoćama u razvoju. Ovo je prvi put u osmogodišnjoj dodjeli da je nagrađen netko izvan granica SAD-a.

KANSAS (SAD)

Naše tročlano izaslanstvo predstavilo je našu domovinu Republiku Hrvatsku, naš grad Slavonski Brod, rad Udruge uz rad defektologa u školi i u bolnici.

Botanički vrt (The Wichita Gardens)

Botanički vrt je tiha oaza prirodne ljepote. Glavno je hortikulturalno mjesto za razgledavanje između st. Louisa i Denvera. Tu možete uživati u raskošnim bojama i mirisima tisuća cvijeća, elegantnim brončanim statuama, tekućim potocima, fontanama i vodopadima. Posebna zanimljivost je kuća leptira.

Zoološki vrt (ZOO)

Jedan od najljepših zooloških vrtova u SAD-u. Tu obitava više od 2500 životinja odnosno 500 različitih životinjskih vrsta - rodova.

PUTOVANJA, PUTOVANJA

Suncokret - simbol Kansasa

Centar za istraživanje Svemira (Kansas Cosmosphere and Space Center)

60 milja sjeverozapadno od Wichte nalazi se ovaj Centar koji nudi pustolovine i edukacijske programe za sve uzraste.

Umjetnički muzej (Wichita Art Museum)

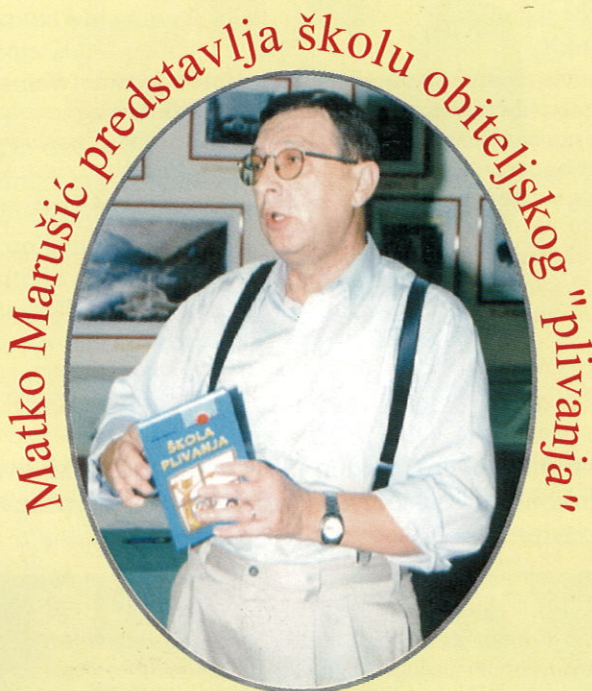
Najveći Umjetnički muzej u Kansasu. Sadrži jednu od svjetski poznatih kolekcija američkih umjetnina te kolekciju od bojanog stakla. Naš dvotjedni boravak u Kansasu brzo je završio. Razmijenili smo e-mail adrese i vratili se našim kućama. Želja naših prijatelja i kolega iz SAD-a je da se naše druženje, učenje i razmjena iskustava nastavi u našoj domovini, a možda ponovo i kod njih.

Kansasom putovala Ljiljana Plavotić

ŠKOLA PLIVANJA

Povodom Međunarodnog dana školskih knjižnica, 25. listopada 2004. godine upriličen je književni susret s Matkom Marušićem. Bila je to prigoda za razgovor s ovim dječjim piscem i znanstvenikom.

Zašto ste, uz zahtjevni posao znanstvenika, počeli pisati?

Studirao sam medicinu, ali sam uvijek volio školu. Te dvije ljubavi sam spojio kroz svoj današnji posao. Napisao sam 22 knjige iz područja medicine. Dječji pisac sam postao iz jedne nesreće. Moja se supruga rastavila od mene. Ona i sin Berislav otišli su iz Hrvatske. Prva knjiga «Snijeg u Splitu» napisana je njemu. Zatim sam napisao knjigu i svom drugom sinu, Stjepanu, jer se moja druga žena ljutila što nisam i njemu napisao knjigu. To je knjiga o ratu. Zove se «Plaču li anđeli».

I evo, kako imam troje djece, treću knjigu, «Školu plivanja» napisao sam svojoj Mariji.

Zašto pišete za djecu?

Pišem za djecu zato što ih volim. Pisanje za djecu je najkorisnije, oplemeni vas i postanete jači ljudi. Volim pisati o viteštvu i poštenju. Glavne poruke koje želim prenijeti su ljubav i poticanje plemenitosti.

Tri knjige za vaše troje djece su napisane, hoćete li nastaviti pisati?

Pisat ću dok sam živ. To mi se sviđa. Supruga me nagovara da napišem humorističnu knjigu o medicini na temu medicina iznutra. Imam već nešto napisano.

Priče su vam šaljive. Volite li šalu?

Volim, ali humor ne smije biti grub, glup, prost i ne smije nikoga uvrijediti.

U vašoj zadnjoj knjzi, Škola plivanja, govorite i o roditeljstvu na šaljiv način.

Govorim o tome kako je teško biti roditelj. Humor je samo površinski sloj. Za sve u obitelji, krivac je samo jedan, a to su roditelji. Nikada djeca nisu kriva. Sva odgovornost je na roditeljima. Ova knjiga to poučava. Roditelji moraju biti svjesni da se moraju družiti s djecom. Imam dva savjeta za uspješno roditeljstvo. Mazite se s mamom, a pričajte s tatom!

Što je onda ljepše biti mama ili tata?

Svaki spol ima svoje prednosti. Žena ima moć ljepote, nježnosti. Pametnija je majka. Muškarac je ratnik. Lijepo je i jedno i drugo, ali mama je ključ obitelji. Da bi obitelj bila sretna mama mora biti fantastična.

Želite li postati slavan?

Nastavnik sam, istraživač, pisac i roditelj. Volim učenike, školu, medicinu i osjećam da svojim radom nešto doprinosim. Privatni život je obitelj, slava je smetnja. Sve stvari možemo izmjeriti uspjehom djece. Sve je u moralu, slava nije važna.

Pitanja nije nedostajalo ni nakon službenog dijela

Što poručujete djeci i roditeljima?

Za djecu imam tri poruke. Prva, čitati. Druga, čitati. Treća, čitati! Škola je najvažnija stvar u životu. Dobar život i lijep život može se zaraditi samo kroz školu, a da bi bio dobar učenik moraš čitati. Onima kojima je dosadno čitati savjetujem da odu u knjižnicu i zamole knjižničarku zanimljivu knjigu.

Roditelji trebaju znati da je svako dijete jedina. Svakom djetetu se treba posvetiti. Ljubav se ne troši.

Juraj Kirchofer, 4.e

VENIO S KOŠARKAŠICAMA

Nakon napornih treninga i priprema naša je rukometna reprezentacija na Olimpijskim igrama u Ateni postigla sjajno prvo mjesto. Nikako ne smijemo zaboraviti da je među njima i naš Brodanin Venio Losert.

Ja treniram košarku. Moj trener Leon Fajdetić koji je već dugo susjed Veniovih roditelja, odlučio nas je ugodno iznenaditi pa je pozvao Venia na naš trening. Svim članovima Škole košarke "Brod" rekao je da imamo važan razgovor. Za nekoliko trenutaka u školsko dvorište ušao je Venio Losert. Kao pilići okupili smo se oko njega i ušli u dvoranu. Trener nam je poklonio to iznenađenje za naše ovogodišnje uspjehe.

Venio je pripovijedao kako je bilo u Ateni. Kada je završio, zaključili smo da mu baš nije bilo lako. Morali su se ustajati u sedam ujutro i doručkovati. U 11 sati već im je bio zajednički sastanak, zatim ručak pa utakmica, a na spavanje u 21,30 sati. Postavili smo mu mnoštvo pitanja, a on je odgovarao i strpljivo i zanimljivo. Rekao je kako rukometna lopta leti 200km/h, ali se ne uplaši kad mu Nijemac Zerbe ide na gol... Venio je počeo trenirati kao mali dječak na Klasijama, na vanjskom terenu. Tamo mu je tata ubacivao teniske loptice u gol, a on je branio. Djeca su mu se smijala. Nije se pokolebao. Time nam je pokazao kako se upornošću, radom i strpljenjem dolazi do uspjeha. S vanjskih terena stigao je do najboljih dvorana svijeta, pa sve do Olimpa u Grčkoj.

Njegovi treninzi traju katkada i po 4 sata. Na kraju nam je podijelio svoje fotografije s potpisom, a trener je sve zajedno snimio. Bili smo ponosni jer je naš Venio postigao tako dobre rezultate i postao zvijezdom. Neka sja još dugo na sportskom nebu!

Iva Majić, 6.e

KNJIŽEVNIK VLADIMIR BAKARIĆ U GOSTIMA

2.6. 2004. u Gradskoj knjižnici organiziran je susret s vinkovačkim piscem Vladimirom Bakarićem, koji je predstavio svoju knjigu Nešto poslije ponoći & Tragom staklene mape. U ugodnom društvu, mi, učenici OŠ "Antun Mihanović", članovi literarne družine, postavljali smo pitanja zanimljivom i djeci pristupačnom autoru. Ravnateljica Gradske knjižnice, Branka Solina, nam je pomogla da se opustimo i ohrabrila nas da bez straha postavimo mladom piscu mnoga pitanja.

Nakon dugog razgovora, uslijedio je slikanje i davanje autograma, uz obećanje da će pisac uskoro gostovati i u našoj školi. Nadamo se da će se obećanje ostvariti i da će nam pisac na sljedećem susretu predstaviti svoju novu knjigu koju nam je najavio.

Rebeka Zeljko & Zrinka Buzatović, 6.c

RAZGOVOR S MIRKOM FODOROM, GLUMCEM I TV VODITELJEM

HTIO SAM BITI MESAR

U srijedu, 29. 9. 2004. gledali smo kazališnu predstavu "STOP, SEMAFOR - POŠTUJTE NAŠE ZNAKOVE" u izvedbi Lutkarske scene I. B. Mažuranić iz Zagreba. Predstava je bila poučna i smiješna. Poslije predstave zamolila sam za razgovor glumca Mirka Fodora.

Kada ste počeli glumiti?

Počeo sam glumiti veoma mlad još 1983. godine. Dosta dugo glumim, obišao sam mnoge scene u različitim gradovima Hrvatske.

Koliko Vam je trebalo vremena da uvježbate ove uloge koje ste odglumili izvanredno?

Hm! Trebalo mi je malo manje od mjesec dana.

Mi smo bili Vaša publika! Kako smo surađivali?

Bili ste odlična publika, mnogo ste nam pomogli što se tiče potpore, pljeska. Vaše ponašanje je za 10!

Koja je Vaša prva predstava?

Moja prva predstava je "Tigrić plašljivko". Jako sam zadovoljan što sam mogao glumiti tigrića plašljivka.

Volite li se tijekom predstava obraćati publici?

Obožavam, osobito ako su u pitanju djeca.

Jeste li od djetinjstva razmišljali o glumi?

Ne, nisam razmišljao o glumi, u djetinjstvu sam htio biti mesar.

Koja Vam je najbolja uloga?

Ne znam! Teško je odlučiti, sve su mi jednako drage.

U koliko ste predstava glumili?

Glumio sam u nekoliko stotina predstava.

Što mislite, je li publika zadovoljna ovom predstavom?

Mislim da je, jer se predstava svidjela odraslima, a naročito djeci.

Je li Vam se dogodila koja nezgoda dok ste glumili?

Ha, ha, ha,!!! Da, jednom u pola predstave istegnuo sam nožni mišić jer sam htio napraviti "špagu". Sve je dobro prošlo, sreća je da se nije dogodilo nešto gore.

Zahvalila sam se Mirku Fodoru, odličnom glumcu i TV voditelju.

Nikolina Grgić, 5.c

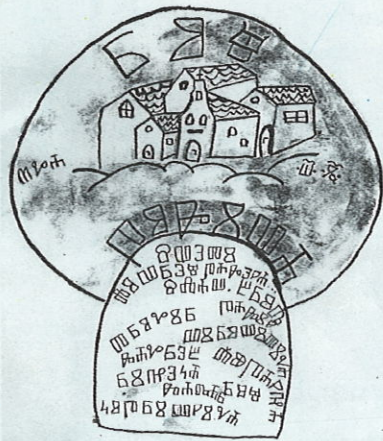
12. MALA GLAGOLJSKA

PUTEVIMA GLAGOLJAŠA

U MALOM ISTARSKOM GRADIĆU ROČU VEĆ 12 GODINA ODRŽAVA SE MALA GLAGOLJSKA AKADEMIJA (MGA).

Glagoljsko slovo S

Na slovu je upisano ime Roč i imena gradova koji su bili pozvani na MGA

Marija Sudarević, 7.b

Pozivaju se, učenici iz Svetog Lovreča Pazinečkog, Slavonskog Broda, Koprivnice, Trogira, Pazina, Virovitice, Zagreba, Županje, Rijeke, Zadra i Roča da uveličaju 12. susret glagoljaša.

DOLAZAK U ROČ

Bilo je kasno poslijepodne kada smo stigli u Roč.

Autobus je stao pred Osnovnom školom "Vazmoslav Gržalja". Tamo su nas dočekali učitelji te škole, a toplu dobrodošlicu izrazila je gospođa Karmen Keverski-Niković. Zatim je slijedila glazbena dobrodošlica.

Gospođa Vlasta Mikolovčić provela nas je kroz Roč. Upoznali smo povijesne dragulje: Vela vrata, Crkvu svetog Roka, svetog Antuna Pustinjaka i svetog Bartola te Bastion (zidinu) na kojoj smo vidjeli zanimljivu skulpturu koja predstavlja Sunčev sustav.

U blizini škole obišli smo prešu na kojoj su se štampali tekstovi glagoljicom. Svoju ljubaznost pokazali su malobrojni stanovnici Roča kojima je stalo da njihov gradić sačuva povijesnu baštinu za buduće generacije.

Ivana Ivanković, 7.a

Drugi dan, nakon dolaska u Roč, krenuli smo u posjet povijesnim gradićima Istre. Prvi na našem putu našao se gradić Kršan. Cilj našeg posjeta bila je Crkva svetog Antona. Profesor Bratulić je ispričao neke zanimljive detalje iz života svetog Antona.

I dok su autobusi klizili uskim putevima Istre, svatko je srediavao svoje utiske i promatrao zanimljive pejzaže "zelene Istre". Na ulazu u stari dio Labina zaustavili smo se u Loži. To je građevina u kojoj su se održavali sabori, a putnici bi tu odlagali svoje stvari. U središtu starog grada nalazi se Crkva blažene Djevice Marije. U svakoj toj građevini može se vidjeti dio napisan glagoljicom.

Labin je poznat i po Muzeju posvećenom književniku Matiji Vlačiću-Illiriku koji je prevodio crkvena djela.

Pomalo umorni od dugih šetnji, ali zato omamljeni suncem i bogatom poviješću, krenuli smo dalje. Gradić Barban ima također značajnu građevinu, a to je Crkva svetog Nikole. Još jedna zanimljivost vezana za Barban; a to je Trka na prstenac koja se smatra i starijom od Sinjske alke.

Na našem putu našao se gradić Žminj u kome smo razgledali Crkvu Presvetog Trojstva bogatu freskama. Posebnu zanimljivost za sve nas značio je posjet malom, starom i razrušenom gradiću Dvigradu. Stanovnici su ga napustili još u XVIII. Stoljeću. Tu se nalaze ostaci Crkve svete Sofije. Cijeli grad je građen na kamenu žmincu. Kada se popneš na sami vrh grada imaš divan pogled. Sada smo se zaista veselili našim autobusima jer su nas štitili od jakog sunca.

Ivana, Matea, Marija i Petra u Aleji glagoljaša

Ispred znamenite freske u Crkvi blažene Marije Djevice u Beramu s akademikom Josipom Bratulićem

Zaustavili smo se u Beramu. Kao šećer na kraju dogodio se posjet Crkvi svete Marije na škriljinah. Svi smo ostali zadivljeni, a umor je nestao, kada smo ugledali freske kojima je oslikana cijela crkva. One su prikazivale Marijin život. Na jednom zidu izdvaja se freska Ples mrtvaca koja nas opominje kako se sačuvati od grijeha. Crkva svete Marije je grobljanska crkva sagrađena na kamenu škrilju.

Dan se već približavao svom kraju. Iako smo bili umorni, bili smo puni dojmova i bogatiji doživljajima kao i znanjem. Vožnja prema Roču bila je ugodna, a vrijeme smo kratili pjesmom, čitajući ili šaljući poruke kući.

Petra Šnajder, 7.a

AKADEMIJA "JURI ŽAKAN" U ROČU

PUTEVIMA GLAGOLJAŠA S AKADEMIKOM BRATULIĆEM

U ugodnom okruženju školskog vrta razgovarali smo s akademikom Josipom Bratulićem.

Što vas je potaklo da dolazite u Roč svake godine?

Više stvari me potaklo. Iako nisam iz Roča, ovdje sam proveo djetinjstvo igrajući se sa svojim bratićem i sestričnom. Nakon dvadesete godine, dolazio sam svake godine, kasnije čak i sa svojom djecom. S obzirom da je Roč središte Glagoljice, a tome sam i ja na neki način pridonio jer se time bavim, dolazio sam i zbog toga. U Roču se svake druge godine održava o Glagoljski bienale. Kasnije sam zajedno sa profesorom Janešom ostvario zamisao o Aleji glagoljaša. Otkad postoji MGA, u Roč dolazim svake godine.

Kakav je osjećaj biti ovdje u Roču uz sve ove starine?

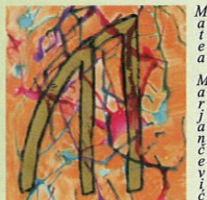
Ovdje se uvijek lijepo osjećam. Uvijek je lijepo kad čovjek prolazi ulicama i cestama koje poznaje od prije i sreće se s ljudima kojima je prijatelj. U Roču gotovo da poznajem svaku obitelj, a i ona mene.

Jeste li se od djetinjstva željeli baviti proučavanjem glagoljice?

Da. Uvijek sam volio slušati ono o čemu su stariji razgovarali, a kad sam došao u gimnaziju, imao sam učitelje koji su me na to poticali i ... možda su i druge poticali, ali mene je više zanimalo pa sam od se već od petnaeste godine počeo baviti proučavanjem glagoljice.

Što mislite o proučavanju glagoljice?

Teško je to zapravo odgovoriti, ne znam zapravo na što mislite, na koje proučavanje? Naše znanstveno ili ...

Da, vaše znanstveno.

U svakom slučaju danas znamo puno, puno više nego prije. Danas je glagoljica prisutna u mnogim segmentima našega života; često je koriste za reklame, kao poseban znak. Mislim da je to zasluga brojnih ljubitelja glagoljice uključujući znanstvenike i moje starije kolege; Branka Fučića, Josipa Hama, profesora Štefanića, a onda i novijih istraživača; Anice Nazor te mojih kolega i prijatelja na fakultetu, Stjepana Damjanovića, Mateja Žagara i drugih.

Što mislite, kakve nam poruke u današnje vrijeme šalje Aleja glagoljaša?

Mislim da najprije šalje poruku o cjelovitosti slavenskoga svijeta. U devetom stoljeću, kad se formira današnja Europa, glagoljica se usjekla u povijest hrvatskoga naroda, no ova je i veza s drugim narodima: slavanskima, romanskima i germanskima. Glagoljica u isto vrijeme šalje poruku da svi budu jednoga duha, ali isto tako da svatko ima svoje osobitosti, tj. da ne bude prevlasti jednih na drugima.

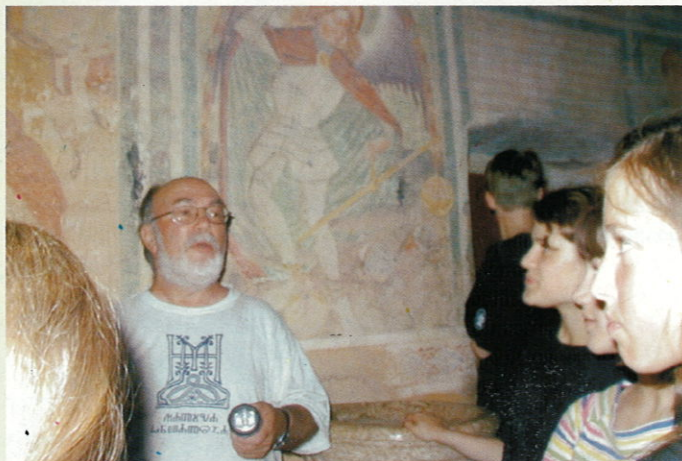
Koji je bio motiv pisanja knjige Aleja glagoljaša, koja je do danas ostala najopširnije tumačenja tog spomenika kulture?

Prva knjižica, malo, zgodno, džepno izdanje, bila je tek primjerak u kojem su prikazane fotografije kipara Velimira Janeša, popraćene mojim tekstom. U drugom izdanju želio sam da uz svako obilježje bude i jedno predavanje koje ja obično održim pa je tako izašlo to drugo izdanje, prvenstveno za one koji organiziraju izlete po Aleji glagoljaša.

Koji od suradnika vam je iznimno drag?

Imao sam puno dobrih suradnika. Kako sam bio mlađi od njih, često sam ih slušao i od njih puno doznao. Jedan od njih je Branko Fučić s kojim sam se susretao i u Roču.

Na putevima, kojima smo zajedno putovali, otkrio mi je mnoge stvari vezane uz područje glagoljice. Drugi važan suradnik i vrlo drag čovjek bio je Velimir Janeš, akademski kipar, s kojim sam se upoznao 1969. godine dok je radio medalju svetoga Ćirila. Ja sam mu tada i pomogao u oblikovanju, odnosno

dao sam mu neke ideje. Od 1969. godine do njegove smrti, bili smo najbliži suradnici.

Što vam je najzanimljivije u Roču?

Zanimljiv mi je cijeli grad, posebno za vrijeme trajanja MGA jer je pun mladih ljudi kojima mogu prenijeti svoje znanje.

Koji vam je od ostataka glagoljskih spomenika najzanimljiviji? Zašto?

Moj interes za glagoljske spomenike je velik. Uvijek mi je drago povesti ljude putevima glagoljaša. Sada je preda mnom jedan veliki posao, a to je objavljivanje cjelokupne građe koja se zove «Akta Croatica». Ona uključuje hrvatske spomenike, hrvatskim jezikom napisane isprave; oporuke u razdoblju od 1100. do 1526. godine. Moj je veliki grijeh što to nisam dosad napravio, a i zadatak da to napravim što prije.

Raduje li vas što mlade privlači glagoljica?

Jako mi je drago i zbog toga sam došao u Roč, a zbog toga ću ići i na Krk. Vjerujem da će sljedeće godine biti isto tako zanimljivo raditi s mladima u Zadru.

Zahvaljujemo profesoru Bratuliću na njegovom trudu i predavanjima na putevima glagoljaša.

Marija Sudarević

SEDAAM NEZABORAVNIH DANA U RADIONICAMA JE BILO VRLO ZANIMLJIVO

Već punih dvanaest godina postoji Mala glagoljaška akademija "Juri Žakan". U samom početku to je bio susret djece s područja Istre. Prošle godine to je bio susret djece iz cijele Hrvatske. Ukupno je bilo 42 djece u vremenu od 27. lipnja do 3. srpnja 2004.

U tih sedam dana učenici su obišli veći dio Istre. U ponedjeljak je akademik Anica Nazor održala uvodno predavanje. Isti dan popodne vodič kroz Aleju glagoljaša bio je akademik Josip Bratulić.

Drugi dan bio je posjet starim istarskim gradovima: Kršanu, Labinu, Barbanu, Žminju, Beramu i Dvigradu.

Sljedeći dan počeo je rad u radionicama i to: likovno-keramičkoj, literarnoj, povijesnoj i novinarskoj.

LIKOVNO-KERAMIČKA radionica napravila je dvanaest reljefa koji prikazuju mjesecu u godini i reljef grada Roča.

LITERARNA radionica prepisivala je tekstove i inicijale te napravila zbirku "Kamen na kamenu".

POVIJESNA radionica je urezivala natpise sa glagoljskih spomenika, te nacrtala plakat koji prikazuje područja u Istri gdje su sačuvani glagoljski spomenici.

NOVINARSKA radionica izdala je novine "Glagoljašku škrinjicu", te napravila zidne novine.

Završna večer bila je predviđena za izložbu radova i dodjelu diploma svim sudionicima.

Sljedila je svečana priredba i svečana večera.

Neki sudionici su još istu večer otputovali svojim kućama, a neki su to učinili sutradan. Sigurno je da su svi otišli puni lijepih dojmova.

JA RAČUNAM

Kojeg li bogatstva živjeti u Tadijanovićevom vremenu! Biti, makar malim sudionikom njegova postojanja. Sretni li smo mi koji smo ga mogla čuti i doživjeti.

Jesu li naši učenici svjesni bogatstva kratkog trenutka u kojem su slušali o njemu od njega samog? Značenja, što su mu se obratili? Možda tek nakon jednog, dva desetljeća vratit će se uzbuđenje i veličina tog prošlog susreta, susreta o kojem će pričati kada budu govorili o sebi samima. A tu pred vama, zapisan je trag tijeka njihova razgovora, ono ostalo u našim je srcima i Tadijinim pjesmama.

Prigodom predstavljanja devetnaestog izdanja Tadijanovićevih Srebrnih svirala, 13. svibnja 2004. u dvorani Gradske knjižnice u Slavanskom Brodu usudili smo pjesnika zamoliti: « Smiju li Vas učenici Osnovne škole «Antun Mihanović» što pitati? »

D.T. *Pa nego što. Ja sam i došao da me nešto pitate, ali vas molim da ništa ne bude iz matematike. Zbog matematike sam išao dvije godine u sedmi razred. Sad vidite koliko mi se omilila. Imao sam popravak iz kemije i matematike. Položio sam kemiju, a iz matematike pao. A to*

Urednica izdanja *Srebrnih svirala* Miroslava Vučić,
Dragutin Tadijanović i predsjednik
Ogranka MH Slavonski Brod Hrvoje Špicer

nije bilo dosta nego sam i na maturi pao iz matematike pa sam maturirao u jesen. I to nije dosta, nego sam se upisao na Šumarski fakultet gdje se uči viša matematika. Kud ćete više. Nisam upisao šumarstvo po želji oca nego po svojoj ludoj pameti. U ovoj mojoj ludoj glavi javila se misao: » Josip Kozarac živio je u Lipovljanima. Tamo je kao šumar napisao svoja najbolja djela. Mislim, pa zašto i ja ne bih bio šumar, a zaboravio na matematiku.«

Nakon smijeha, tišina. Iako su novinari razgovarali s poznatim

književnicima, glumcima, gradonačelnikom, profesorima... sada ih svladala trema. Pred njima je Dragutin Tadijanović. Tadija učenike ohrabruje na sebi svojstven način.

D. T. *Ne usude se, vide da sam strog. Ne bojte se! Nemam imenik i nikakvu ocjenu neću zapisati.*

Hrabro pjesniku prilaze najmlađi, oni koji se nisu pripremali za pitanja, ali njihova je radoznalost i ljubopitljivost otvorena i srdačna. Znaju oni za Tadiju, pa baš u njihovu razredu pišu pjesnikove riječi: « U razredu mora vladati red i mir ». Učili su oni njegove pjesme al' ona njegova Da sam ja učiteljica, ta ih ohrabruje, tu ga prepoznaju kao sebi bliskog. I pitaju oni, kao mnogo malenih, prije...

Martina Vukašinović: Koja Vam je pjesma najdraža?

D.T. *Što ću. Moram odgovoriti, a to će sada biti hiljadu i drugi odgovor na to pitanje. Nema pjesme koja meni nije najdraža. Ima ih oko 500 i sad nek ja jednu izaberem. Ne mogu. Stvarno ne mogu. Danas mi je draga ova, sutra ona, pa opet ova, pa ona i tako redom. I što još da*

Autogram za učiteljicu Marinu Sudarević

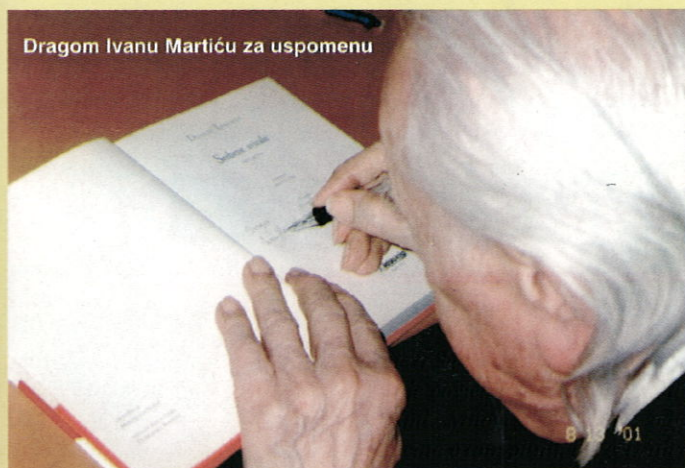
vam kažem? To vrijedi i za sve vas. Kad imaš petnaest godina ova ti je najdraža. Kad imaš dvadeset ona ti je najdraža i tako redom. Tako je i kod mene. Uvijek mi se čini da mi je najdraža ona koju sam upravo napisao. Za tvoje pitanje ja sam prava neznalica. Eto, ne znam odgovoriti koja mi je najdraža.

Nije tako strašno razgovarati s pjesnikom. I on, kao i mi ne zna odgovar na sva pitanja, ohrabrena su djeca. I sada su sve ruke u zraku. Svatko želi pjesnika nešto, vrlo važno pitati.

Lucija Vukojević: Kakvu ćete pjesmu napisati za svoj stoti rođendan?

D.T. *Najprije ti meni garantiraj da ću doživjeti stoti rođendan. Tko ti to kaže da ću ja doživjeti stoti? Odakle ti to? Ja ću sada za pet ili koliko mjeseci ući desnom nogom u 99. A onda treba još godina dana da uđem u prvih 100. Ovaj dečko koji me to pita baš ima veliku fantaziju. Ne znam koju ću pjesmu napisati. Neću da izazivam sudbinu. Ja se pokrijem ovako ušima i pravim se pred budućnošću da nemam tolike*

NA PRVU STOTU

Dragom Ivanu Martiću za uspomenu

godine. I tako živim. A onda, ipak, reći ću ti u povjerenju, ja računam na prvu stotu. Kad to bude, onda dođi pa me pitaj, možda ću onda već znati. Onda kad navršim prvih sto.

Ima li još koje pitanje? Ovo su mi, djeco, bila najteža pitanja. Nisam vam dobro odgovorio pa mi je neugodno.

Nika Svilar: Sjećate li se svoje prve učiteljice i kakva je bila?

D.T. Sjećam se, kako ne. To je ona iz Dana djetinjstva. Reći ću vam njezino ime i prezime i još udano prezime. Živjela je i umrla u Brodu. Zvala se Slava Pletikapić, udata Šarić, kći ravnatelja škole Vjekoslava Pletikapića u Podvinju gdje sam išao u školu. Njegovo ime je u mojoj podvinjskoj svjedodžbi.

Teško se meni svakog detalja sjetiti. Pa vidite koliko živim, cijelo 20. stoljeće je moje. Kad me pitaju koliko dugo živim ja im odgovaram od Franje do Franje i još....

I naše novinarke uspjele su se izboriti za svoje vrijeme s pjesnikom.

Ivana Matković: Jeste li se ikada poslije radovali onoliko kao kad ste u djetinjstvu za posjeta Đakovu dobili na dar loptu?

D.T. Sad si me podsjetila na vrijeme kad mi je bilo koliko mi je bilo godina? Deset. Kad sam sa svojom bakom i materom prvi put bio u Đakovu. Bilo je to za vrijeme Prvoga svjetskog rata, godine 1915. meni je deset. Od pete do petnaeste valjda je deset. I vraćamo se iz Đakova u Vrpolje pa vlakom u Brod. Čekali smo na kolodvoru u Vrpolju i imao sam loptu koju mi je otac kupio u Đakovu kad smo došli k njemu gdje je kratko vrijeme bio u vojsci. Malu gumenu loptu, da ne mislite da je bila nogometna. Imam ja priču i o nogometnoj.

Dok smo noću čekali vlak u Vrpolju zamolio sam majku da mi iz košare izvadi loptu da se malo poigram. Ta lopta bila je moj prvi dar koji sam dobio u životu. Malo sam se loptao i u tome je stigao vlak. Mati je počela vikati: « Brže, brže! Ulazimo u vlak! » Moja je lopta bila preskočila ogradicu kolodvorskog vrtića. Ostala je tamo, nisam je

mogao dohvatiti. Došao sam kući bez nje. Možete zamisliti moju žalost. To se opisati ne da.

To nije kraj priče. Prošlo je puno godina. Bila je devedeset i neka. Bio sam u Brodu pa smo imali izlet u Vrpolje. Prijatelji su se našalili sa mnom. Vidite kako su oni bili pametni, kupili su mi lopticu kao igračku i poklonili mi je. Tako su mi se Vrpoljčani odužili za onu lopticu iz 1915. Toliko o lopti o kojoj ja, evo, pričam priču pred nogometno prvenstvo Europe. Ja veliki nogometaš.

Anita Roso: Koliko siromaštvo čovjeku onemogućava duhovni rast i stvaralaštvo?

D.T. Na to bi pitanje trebao odgovoriti neki filozof ili sociolog. Ja mogu reći samo ovo: Kad je čovjek jako žalostan, kad je čovjek jako veseo, nema ni traga pjesmi. Mnogi su nastojali odgovoriti kako pjesma nastaje, pa i ja, ali nema o tom punih i preciznih odgovora. Ja zapravo ne znam kada pišem, kad ne pišem. Svaka moja pjesma ima svoju povijest. Onako kako mi je život tekao tako su nastajale i moje pjesme. Samo to mogu reći. One su jedna vrsta mojeg dnevnika zato što ja, kao malo tko, kao nitko datiram svoje pjesme sve od one od 18. studenoga 1920. Znalo je proći po četiri pet godina da ništa nisam napisao. Od Drugog svjetskog rata pa sve negdje do 1951. ništa nisam napisao. Ne znam pravi razlog zašto. Kad mi dođe, napišem pjesmu. Događa mi se da napišem pjesmu, ali njome nisam zadovoljan pa bih joj se nakon dvije-tri godine vraćao i dorađivao je: po nekoliko puta prepisivao, sve dok ne osjetim da je dobra. Uz takve pjesme stavljam datum kad je napisana prva varijanta. To su vam, eto, male pjesničke tajne.

Ivana Matković: Što smatrate svojim najvećim uspjehom?

D.T. To je jako teško pitanje. Imam puno uspjeha i ne znam što bih s njima. Pa, rekao sam vam ja, čovjek živ, a doživio spomen- ploču. Znam da će se jedna škola u Zagrebu zvati mojim imenom, dvaput sam predložen za Nobelovu nagradu i sada da ja od toga odaberem pa kažem: to je moj najveći uspjeh. Sve su to moji uspjesi. Ponekad se ovako prodrmam da provjerim jesam li to ja, jesam li još živ. Pa i ovo sada s vama. Tko od vas može reći da je slušao nekoga od 99 godina. A ja još uvijek pričam. Možda sam čak i nešto pametno rekao.

Naše novinarke s pjesnikom

S pjesnikom, ravnateljica Marija Katalinić, učiteljica Marina Sudarević i učenici 4.a razreda

Došao je i kraj susreta, Tadija nas ovako ispraća.

D.T. Ovo što sam vam govorio, u potpunosti ćete shvatiti samo onda kada doživite godina koliko ja, 99. Eto. Želim vam da svako ponaosob doživi 99, a onda da vidite što ćete dalje.

A mi Vama, dragi prijatelju, želimo još puno ovakvih susreta, ne s nama, s mnogim drugima, kako bi se negdje u nekom trenutku prepoznali kao svoji.

Pripremila Antonija Martić

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

DANI KRUHA

I ove školske godine u našoj školi obilježili smo "Dane kruha". Svečana priredba tom prigodom održana je 19. listopada.

Naši roditelji, bake, a i učenici kao njihovi pomagači, pri izradi raznog peciva, kolača i kruhova svojim maštovitim izradama uredili su blagovaonicu u našoj školi. Da bi sve izrađeno još više došlo do izražaja, pobrinule su se također naše bake i majke. Sve izloženo bilo je ukrašeno neizostavnim ručnim radovima kako bi ugođaj bio bolji i topliji. Baš onako kako se to nekada kod nas radilo! Za što bolje održavanje ove svečanosti potrudili su se i sami učenici svojim prigodnim programom uz pjesmu, recitaciju i glumu.

Ovoj svečanosti prisustvovao je i župnik vlč. Mato Lešić, koji je blagoslovio kruh, te je uslijedila i zajednička molitva. Govorio nam je i o tome kako postoje mnoga djeca i ljudi koji zbog siromaštva nemaju i ne znaju što je kruh, dok s druge strane ima ljudi koji kruh bacaju. Sve nas prisutne to je ponukalo na

razmišljanje o tome kako kruh treba cijeniti.

Raspoloženi župnik bio je spreman i za razgovor s nama novinarima, te se trudio odgovoriti na naša pitanja u kojima smo, moram priznati, bili nepresušni.

Svečana priredba je bila uspješna, a mi ćemo do sljedeće godine živjeti u nadi da će moćni ljudi učiniti nešto za gladnu djecu u svijetu.

Borna Puljko, 5.a

Evo i nas, s košaricama i tamburicama

DAŠAK STARINE U ŠKOLI

I ove godine u školi u Malom Parizu bilo je svečano i zanimljivo na Dane kruha - dane zahvalnosti za plodove zemlje. Osobito svečano bilo je 19. listopada kada je otvorena izložba krušnih proizvoda. Šlingani i vezeni stolnjaci, staro posuđe i nošnje unijeli su dašak starine u naše prostore. Za tu prigodu roditelji su pripremili suhe kolače i razna peciva, a djeca su izrekla svoj zahvalu zemlji recitacijama, igrokazom i pjesmom.

O važnosti kruha govori nam naš župnik

Naš župnik, Stjepan Belobrajdić blagoslovio je peciva i podsjetio nas na one koji nemaju dovoljno kruha. Najveselije je bilo u razredu gdje su nas dočekale fine, blagoslovljene kiflice.

Ivana Filipović, 3.d

Starinska jela, poslužena na starinski način

BETLEHEMSKO SVJETLO

Izviđači naše škole su se okupili 16. prosinca i čekali dolazak Betlehenskog svjetla. S nama je bila ravnateljica i voditelji našeg Izviđačkog odreda. Dugo smo iščekivali izviđače iz Slavenskog Šamca. I napokon su došli. Ante i Tomislav su donijeli Betlehensko svjetlo.

Sjaj Betlehenskog svjetla obasjao je našu školu. Svi su zablistali od sreće. Svatko je nešto šaputao. Bili smo uzbuđeni. Zahvalili smo im što su nam donijeli svjetlo. Primili smo ga i odnijeli u svoje domove, da i u njih unese mir i radost.

U želji da se Betlehensko svjetlo proširi po cijelom gradu i našoj županiji odnijeli smo ga u Župu Gospe brze pomoći gdje je služena svečana sveta misa, a naši sugrađani su upalili svoje svijeće na ovom plamenu i tako u svoje domove unijeli Božji mir i Blagoslov.

Dolores Busija, 4.c

Ante i Tomislav su nam donijeli Betlehensko svjetlo

BOŽIĆ U 2.A RAZREDU

Svake godine u našoj školi svečano proslavljamo Božić i Novu godinu. A sada ćemo Vas upoznati kako je to činio 2.a razred.

Dugo se pripremamo za taj najradosniji dan s našom učiteljicom i roditeljima. Počelo je s kićenjem jelke u školskom dvorištu. Kada smo ukrasili jelku, igrali smo kolo oko nje. Malo smo i ozebli. U učionici smo mijesili i pekli kolačiće: kiflice, zvjezdice i medena srca. Mirisala je cijela škola po vaniliji i cimetu. Onda smo postavili božićni stol. Pozvali smo goste i uslast jeli. Molili smo Očenaš. Zahvalili smo Bogu na darovima. Nazdravili smo čašama mlijeka. Poslije smo plesali i veselili se. Svi smo jedni drugima čestitali Božić i Novu godinu.

Ana Vujić, 2.a

**2.a s učiteljicom
Ljubicom
Čaldarević u
školskom dvorištu.
Sve je tu samo nema
snijega.**

**Od tijesta pravimo
kolačiće, svi su
sastojci tu!**

MILENIJSKA FOTOGRAFIJA HRVATSKE BUDUĆNOSTI

Na prijelazu milenija, 2000. godine Šime Strikoman dolazi na ideju da fotografijom ovjekovječi svoje sugrađane Vodičane na trgu u svečanom trenutku ulaska u novi milenij.

Međunarodni dječji festival u Šibeniku je animirao školsku djecu diljem Hrvatske da se fotografiraju na način koji će najbolje predstaviti njih i njihov grad.

Tako smo se i mi ove godine uputili na Trg Ivane Brlić-Mažuranić kako bi se fotografirali za milenijsku fotografiju. Svi smo bili uzbuđeni zbog toga. Bili smo obučeni u majice različitih boja: crvene, žute, bijele i plave. Svojim veseljem i smijehom ispunili smo Trg i na taj način ovjekovječili uspomenu i sjećanje na naše djetinjstvo u voljenom gradu.

Za odaziv pozivu i uspješnost fotografije, dobili smo priznanje.

Monika Opačak, 5.a

ERATO - junior

2004. godine Međunarodni institut za književnost organizirao je literarni natječaj ERATO-junior, najveći natječaj za lirsku pjesmu za učenike osnovnih škola (od 5. do 8. razreda) ikad pokrenut u Republici Hrvatskoj.

Na prošlogodišnji natječaj ERATO junior prijavljeno je više od 4000 radova, što zasigurno obara sve rekorde i definitivno svrstava ERATO u najveći literarni natječaj. Osim Hrvata u okvirima Lijepe naše i BiH, natječaju su se odazvali i Hrvati diljem svijeta. Najveći odaziv dijaspore primljen je iz Kanade, no zabilježeni su radovi iz Australije, Perua, Čilea, Argentine, SAD-a, Francuske, Njemačke, Švicarske...

U ERATO natječaju sudjelovali su i učenici naše škole: Iva Buntić, Iva Majić, Andrea Paulić, Irma Pavić, Zvonimir Buzatović i Zrinka Buzatović. Kupnjom zbirke pjesama učenika osnovnih škola, naša škola dobila je zahvalnicu za doprinos pjesničkom stvaralaštvu, poticanju kreativnosti te izražavanja na hrvatskom jeziku kod mladih.

Zrinka Buzatović, 6.c

NAŠE NOVO KORZO

Naše Korzo nije onakvo kakvo je bilo u prošloj godini. Radnici su se bacili na posao i napravili nam uredan pločnik te fontanu. Pločnik se sastoji od sitnih cigala, a još važnije nema rupa. Fontana je napravljena u obliku maslačka koji se pali i gasi, to zadivljuje većinu građana. Ljudi seču Korzom u sve većem broju, a mnogi su i Novu godinu tamo dočekali.

Idemo li Korzom prema Savi, možemo uočiti uklesani grb grada Broda. Na Korzu je posađeno drveće kako bi unijelo malo zelenila. Veliki stupovi sa svjetiljkama daju Korzu veću i ljepšu rasvjetu pa privlače one ljude koji tamo nisu ni namjeravali poći. Korzo je ukrašeno za svaku Novu godinu i Božić.

Njime šećemo s bakama i djedovima, roditeljima i prijateljima, centar je našega grada pa možemo reći da je Korzo osim Save, najljepše vrela grada Broda.

Matea Bertanjoli, 5.bs

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

PRVAŠIĆI O ŠKOLI

Najdraži su mi veliki odmor na livadi ispred škole.

Dario Jagar, 1.a

Sjećam se božićne priredbe jer sam plesala pred svima u školi.

Mia Zrakić, 1.b

Najljepše mi je bilo u školi kad sam bila prva u romobilijadi.

Katarina Margić, 1.b

Meni se u školi najviše sviđa vjeronauk. Puno pričamo s vjeroučiteljicom, crtamo i bojamo.

Marin Botica, 1.c

Škola je nešto dobro. Kad dobro učiš, onda ti mama svašta kupi!

Marin Bančić, 1.d

Sjećat ću se dugo posjeta kinu s razredom, jer sam pobijedio svoj strah od mraka. U društvu se ničega nisam bojao. Bilo je super.

Filip Lukenda, 1.a

Ja volim učiti u školi. Lijepa su mi pisana slova. Onda sam kao veliki kad ih pišem.

Josip Gašpar, 1.d

Meni se u učionici sviđa hrvatski grb. Ja se u školi osjećam sretno. Imam puno prijateljica i prijatelja.

Boris Rajić, 1.c

Za mene je škola dobra vila.

Marina Ramić, 1.e

Škola je veliki lav.

Danijel Pastuović, 1.e

UPIS PRVAŠA U ŠKOLSKU KNJIŽNICU

Članovi školske knjižnice postali smo 21. siječnja.

Svake godine nakon usvajanja abecede prvaši, uz prigodan program, postaju članovi školske knjižnice. Na ovaj način mališani s veseljem pamte prvu posuđenu slikovnicu. Put je to ka trajnom prijateljstvu učenika i knjige.

Evo kako je taj dan doživjela mala Marta:

Prve razrede naše škole danas su posjetile tete knjižničarke iz Zagreba.

Tete su nam pokazale puno novih slikovnica. Pročitale su nam jednu. Bila je to slikovnica «Oprostite, jeste li vi vještica?». Oduševila nas je. Malo smo popričali i pokazali da znamo abecedu. Nama je bilo lijepo i zanimljivo.

Marta

Od ovog trenutka naše znanje raste još više

LUTKARI

Ove godine smo bili vrijedni. Nastupali smo za Božić i Novu godinu.

Učiteljica Vlatka Čeliković nas uči i pomaže nam da bolje naučimo igrokaze i upravljanje lutkama. Mi lutkama dajemo srce, pamet i svoj glas. Imamo dosta lutaka. Za neke igrokaze sami napravimo lutke. Volimo sve svoje lutke. Nastupamo i izvan škole kao gosti Češke besede.

Ako želimo postati pravi lutkari moramo se i dalje truditi i puno raditi.

Antonija Božić i Josip Ereiz, 2.d

Jedna od brojnih predstava kojim nas uveseljavaju mali lutkari.

RIBA RIBI GRIZE REP

Dana 14. siječnja 2005. godine učenici prvog do četvrtog razreda Osnovne škole "Antun Mihanović" išli su u kino "Hrvatski dom". Gledali smo animirani film "Riba ribi grize rep".

Glavni likovi u ovom filmu su dobre i opasne ribe. Prikazane su na duhovit i smiješan način.

Gledajući film poistovjetio sam se sa glavnim likom Oskarom, zamišljajući da sam ja riba koja izvodi njezine pustolovine.

Morski psi i kitovi posjetili su "Kitaonicu". Tamo su se preoblačili. Postajali su klauni, poslovni ljudi s odjelom i kravatom, te reper. Otkaćeno i smiješno su izgledali i super su repali.

Ovaj film je super. Dinamičan je,

Gabrijela-Domenika Marijanović, 6.b

likovi otkvačeni i zanimljivi. Glazba je fantastična. Prijateljstvo je u prvom planu. Nema ljubomore i zavisti.

Mogu reći da mi je to jedan od boljih animiranih filmova koje sam gledao u posljednje vrijeme. Takvi filmovi bude u nama osjećaje dobrote, nježnosti i razvijaju prijateljstva.

Karlo Stojanović, 4.a

POUKA ZA ONE KOJIMA SU PETARDE IGRAČKE

Osmogodišnji dječak je nastradao 11. prosinca 2004. od petarde. Nesreća se dogodila tako što je dječak bacio petardu u spremnik benzina napuštenog automobila. Kako petarda nije odmah pukla, dječak se približio automobilu. No, tada je petarda pukla i auto je eksplodirao, a dječak se zapalio. Odmah je završio na operaciji jer je zadobio velike opekline po cijelome tijelu.

U toj, nažalost, istinitoj priči pouka nam je da se ne smijemo igrati s tako opasnim «igračkama» jer nikada ne znamo što nam se može dogoditi.

Ivan Roso, 4.e

OTVORENI ŠKOLSKI DANI

Uskršnji sajam

U tjednu prije Uskrsa, u školi u Malom Parizu vladalo je pravo obiteljsko ozračje. U suradnji s roditeljima učitelji su organizirali Otvorene školske dane. Tih dana učionice su bile otvorene za sve koji su željeli sudjelovati u likovnoj radionici.

Tako su u Otvorenim školskim danima učitelji bili i mame, ali i tate. Evo što smo zabilježili dok su marljivo stvarali šarene pisanice, neobične sličice, košarice

Učiteljica nas je pozvala na suradnju. Dala je prijedlog, a mi smo se rado odazvali. Ovaj oblik suradnje roditelja i škole je dobar i učinkovit. Željela bih da se ponovi.

Dubravka Huskić

Super je! Neke ideje su iz časopisa, a nekih smo se sjetili iz vremena svog školovanja. Željela bih da se opet ponovi, može i za Božić.

Marijana Daidžić

Ovo je odlično, jer se bolje međusobno upoznajemo. Ideje su došle same, neke od učitelja, druge od naših baka. Želim da se ovakav oblik suradnje škole i roditelja nastavi i ubuduće.

Lucija Vukoje

I mame kao učiteljice

Pročitajte kako se tih dana prisjeća Ivan Roso, učenik 4.e razreda.

Zajedno s roditeljima i ove godine užurbano smo se pripremali za Uskrs. Bojali smo prazna jaja, čestitke i ostale ukrase. Ubrzo nakon toga došao je dan sajma. Sva su djeca ponijela igračke, a ja sam ih jedini zaboravio. Učiteljica me zadužila da prodajem ukrase koje smo pravili u školi.

Evo nas na sajmu - prodajemo, kupujemo

Završio je sajam i svi su se ukrasi rasprodali. Od dijela novca kojeg smo zaradili na ukrasima kupili smo zastore za sve razrede u školi. I tako sada naši razredi izgledaju mnogo ljepše. Zbog toga mi je drago što sam baš ja sudjelovao na tom sajmu i što sam uspio prodati sve te ukrase koje smo svi s radošću veselo izrađivali.

Ivan Roso, 4.e

Poklade su i ludi su dani.

Mišice, ratnici, vražići i sve što ti srce zaželi možeš biti i ti!

Natjecali su se maštovitim kostimima. Iz svakog razrednog odjela odabrane su po dvije najuspješnije maske. Između njih birale su se naj maske škole. Ovu titulu zasluženost su osvojile maske: KAZALIŠTE LUTAKA, koje je nosila Magdalena Vljajnić iz 2.a razreda, ZALJUBljena SRCA, predstavljali su Dragica i Marijana Drmić iz 3.a razreda, PAPIRNATU HALJINU ZA DAME nosila je Ana-Marija Ščulić iz 4.a razreda, Valentina Peršić iz 4.a razreda bila je DRVO ŽIVOTA, a FRED A I

Glumom i maskama naše umirovljenice Blaža i 2 Vedrane nasmijale su publiku

ŠKOLSKKE POKLADE

VILMU KREMENKO predstavili su Stjepan Jurić i Katarina Balen, učenici 4.a razreda, a najuspješnije maske petaša i šestaša su bile tri bakice, umirovljenice, a ispod maski su se nalazile: Vedrana Pranjić, Blaža Marinić i Vedrana Jurković, iz 5.e razreda. Masku sunce je nosila Ivana Mešanović, iz 5.c razreda, a Andrea Paulić iz 6.c razreda je nosila kostim s plišanim igračkama. Publika ih je nagradila velikim pljeskom. Bilo je ludo, veselo i zabavno, pa sam se sjetila jedne pokladne pjesme: »Poklade su, poklade su, milo janje moje barem da su u godini troje!«

Stjepan Jurić i Katarina Balen kao Vilma i Kremenko

IVA RADIČEVIĆ, 4.a

POSJET METEOROLOŠKOJ POSTAJI

Učenici četvrtih razreda su 21.10.2004. posjetili meteorološku postaju. Htjeli smo naučiti čime se bave meteorolozi i kako predviđaju vrijeme.

Nestrpljivo čekamo nastavni sat u prirodi

U meteorološkom krugu nalaze se različiti uređaji. Tu su dvije drvene meteorološke kućice, obojane bijelom bojom. Okrenute su prema sjeveru.

Metereolog Ante Juričić pokazuje što se nalazi u kućici

Temperatura se mjeri uvijek u hladu, a podaci se šalju 12 min do punog sata u Zagreb.

Uređaji za mjerenje temperature zraka

Vidjeli smo uređaj za određivanje kvalitete padalina (čistoća kiše, kisele kiše..). Padalina se skuplja 24 sata. Posuda se otvara pomoću senzora i podaci su vrlo pouzdani. Očitavanje padalina obavlja se 4 puta dnevno u

Promatramo kako se određuje količina padalina

(7.00, 13.00, 19.00 i 01.00) pomoću kišomjera. Mjeri se količina kiše, gustoća i količina snijega. Tu su i geo-termometri. To su termometri za mjerenje temperature tla.

A kolika je temperatura tla?

Uređaj za određivanje brzine i smjera vjeta zove se anemometar. To je elektronski uređaj koji se nalazi na visini od 12 m. Heliograf mjeri količinu sunčanih sati u danu. Ima ljetne, jesenske i zimske trake za mjerenje koje sunce progori pa ostane prorez.

Saznali smo da suhi led uzrokuje najviše štete. Tučomjer ima stiropornu ploču na kojoj led ostavlja tragove, pa se tako mjeri količina i gustoća leda.

Kao što vidite, bilo je vrlo poučno. Zato predlažemo i vama, uputite se do meteorološke postaje i naučite kako rade meteorolozi.

Katarina Miljak, 4.d

Koliko je sunčanih sati...

PUTOVANJA, PUTOVANJA NEZABORAVNI MATURALAC

Napokon je osvanulo to dugo očekivano ljetno jutro kada smo se zaputili autobusima na mali maturalac u Istru. Putovanje je bilo dugo i naporno, ali uz društvo i dobru zabavu nismo opazili kako je vrijeme brzo prošlo.

Vesela atmosfera u autobusu (Tajana, Martina i Maja)

Dobro raspoloženi, raspjevani i nasmijani posjetili smo crkvu Majke Božje Trsatske koja se nalazi iznad grada Rijeke. U njoj nam je mladi franjevac objasnio povijest crkve i pokazao darove ljudi kojima je Majka Trsatska ispunila nade, želje i nekima zauvijek promijenila smisao života. No, Majka Božja nije samo pomogla ljudima s tjelesnim poteškoćama, već je mnogima vratila nadu, optimizam i volju za životom. Nakon još nekoliko sati vožnje došli smo u naše odredište Umag i hotel Adriatic. Kada smo se smjestili u sobe, brzinom svjetlosti smo se našli na hotelskoj plaži. Iako smo već bili u punom žaru zabave, najveće oduševljenje je bila pobjeda hrvatske rukometne reprezentacije u Ateni i zlatna medalja. Nakon večere, svi smo se zaputili u grad Umag gdje smo se zabavili razgledavanjem ulica i prepričavanjem proteklih događaja.

8.b u Puli ispred Zlatnih vrata

U zoru, sljedećeg jutra zaputili smo se na Brijune. Iz Fažane smo krenuli brodicom na otok. Vozeći se vlakom po Brijunima razgledavali smo krajolik i vidjeli mnoge neobične životinje iz različitih zemalja. Posjetili smo muzej s prepariranim životinjama i izložbu slika Josipa Broza Tita. Poslije nezaboravne papige Koki, koja na Brijunima zabavlja turiste, krenuli smo u posjet Puli. Pulsku arenu smo vidjeli izvana, a ispred Zlatnih vrata sjedili smo priželjkujući hladan vjetrić u vrućem ljetnom popodnevju. Zatim smo krenuli u Rovinj, gdje smo posjetili Crkvu sv. Eufemije, a onda u Poreč u Eufrazijevu baziliku koja pripada Unescovoj grupi vjerskih spomenika iz 4. stoljeća prije Krista.

Crkve su bile prekrasne i vrijedne spomena. Potom je slijedio

povratak u hotel. Onako umorni i iscrpljeni, poslije kupanja u moru i večere krenuli smo u šetnju Umagom. Naša nada da ćemo ići u disco se razbila u tisuće sitnih komadića, tako da će disco čekati iduću generaciju.

Čim je osvanulo jutro, poslije doručka, krenuli smo potražiti novu plažu. Neki su ponijeli kupaće kostime, dok se većina spremila za put kući. Kada smo došli na plažu, koja je bila stvorena za skakanje i vratolomije, kupali smo se i u odjeći. Bilo je ludo, nezaboravno i tako zabavno. Najviše ćemo pamti skakanje u mokroj i teškoj odjeći. Poslije ručka slijedio je povratak kući. Na povratku smo posjetili Aleju glagoljaša i mali grad Hum. Dolaskom u Slavonski Brod završila sa naša trodnevna pustolovina koja će sada samo ostati u lijevom sjećanju....

Maja Brestovac, 8.b

NAJBOLJI DAN

Ustajanje u pet sati, put prema kolodvoru kroz snježnu oluju i onda onako promrzli, gladni i umorni sjedimo na kolodvoru i čekamo vlak koji kasni 20 minuta. Zvuči li to vama kao najbolji dan? Ne baš! Ni meni ispočetka nije bio. Po glavi su mi se motale gluposti poput: Što ako završimo kao Lovrakov "Vlak u snijegu", negdje zapnemo ili doživimo kakvu nesreću? No, najgora pomisao koja se, vjerujem, motala svima po glavi je ta da se profesorica Vinarić ne pojavi ili da se pojavi s vijesti da je sve otkazano. To se na sreću nije dogodilo! Nastavnica se pojavila, a i vlak ubrzo!

Putovanje je bilo "strava"! Odlično smo se zabavili! Kad smo napokon stigli u Zagreb, dočekao nas je snijeg (ali ni upola dobar kao brodski) i vjetar, pa nam je put prema Mimari više sličio na osvajanje Himalaja! Kad smo došli do Mimare, odahnuli smo. U Mimari sam se, moram priznati, malo razočarala. Lijep je muzej, ali stroga tišina, pratnja kamere i neki "opasni" čuvari narušavaju osjećaj ugođe.

Školski muzej je bio više nego odličan. Kad sam vidjela čime su se služili učenici u 19. stoljeću, tiho sam rekla: "Hvala! Hvala na

Ispred Muzeja Mimara

Učionica iz 19. stoljeća

svima našim modernim 'spravicama'!" Zatim smo se penjali na Gornji grad. Ajoj, koliko stepenica! Poslije toga smo išli u Mc Donald's. Tamo smo se pošteno najeli. Nakon toga krenuli smo prema Glavnom kolodvoru. Nastavnica nas je pustila da obidemo trgovine. Ima svega i svačega, ali samo treba novaca! Oko dva smo krenuli nazad u Brod.

"Bilo nam je veoma lijepo, samo što je bilo prekratko", rekli smo nastavnici svoje dojmove. Ona nas je tješila time da ćemo na proljeće ponovo ići, malo duže. No, nema veze, bilo je kratko, ali slatko!

Matea Čuk, 6.a

PUTOVANJA, PUTOVANJA VUKOVAR - GRAD HEROJ

Postoje spomenici koji se stvaraju tek nakon desetljeća spomena nekog velikana ili njegova djela, postoje i oni koji se podižu nekome još za života, ali nigdje ne postoji živi spomenik kao što su grad Vukovar i svi njegovi stanovnici. Oni su ugradili svoje živote, sve što su stekli i stvarali, svoje potomke, svoje najdraže, svoje susjede i sami sebe u postojanje ovoga grada.

Glavni spomenik na groblju

Bila bi ovo ekskurzija kao i svaka druga da nema ovoga grada. Autobus, u njemu žamor učenika, šuškanje sendvičima, grickalicama i prepričavanje svakodnevnih školskih zgoda i nezgoda.

Ali kada smo stigli na odredište i krenuli stazama kojima su gazili naši vršnjaci i malo stariji od nas, uvukla se u naša srca neka nevjerica, neka zadivljenost hrabrošću, ponosom, snagom što pripadamo zemlji koja je iznjedrila ovako hrabar grad i ovako hrabre ljude.

Kao jato bijelih ptica odrezanih krila

Vukovarsko groblje. Tisuće bijelih križeva kao tisuće bijelih ptica kojima su odrezali krila da nikada više ne uzlete. Oni će ostati zauvijek tu da svjedoče istinu o svome gradu. Iz ruševina kojih je bezbroj niknut će novi domovi, novi naraštaji koji će se radati ponosni i nepobjedivi kao što su to bili i njihovi očevi, majke i svi sugrađani.

Nakon toga stižemo na Ovčaru - ogromnu ravnicu natopljenu krvlju i tijelima mučki ubijenih i ranjenih ljudi, civila, djece, starica, žena, nedužnih ljudi koji su prevezeni iz bolnice ili okolnih hangara. Mladi čempresi pružaju svoje korijenje u plodnu zemlju nastavljajući život umjesto onih koji su svoje živote poklonili voljenom gradu.

Stajali smo nijemo pred spomenikom na Ovčari

Posjetili smo i vukovarsku Crkvu sv. Filipa i Jakova gdje nam je fratar uzvišenim riječima svjedočio o istini grada i njegovih ljudi. Ostavio nam je u zavjet molbu da nađemo u svojim srcima mjesta za Vukovar jer je to mogao biti naš grad, a mi smo ti koji ćemo na istini i uspomenama jačati i ne dozvoliti da se to ikada više dogodi ijednom hrvatskom gradu.

Gvardijan fra Zlatko svjedočio je istinu o Gradu heroju

I na kraju duboki, tamni Dunav doveo nas je k sebi da se poklonimo pred njegovim velikim križem. On je tekao, svjedočio i svojim nezaustavljivim tokom nosio priču o strahotama rata, o gradu koji je iako puno manji nego neki drugi gradovi kroz koje protječe, postao veći i jači od svih.

Krenuvši natrag u svoj rodni grad tiho smo se poklonili Vukovaru, spremni da ga nikada ne zaboravimo i da mu pomognemo vratiti život. On je to zaslužio više od ikoga.

Monika Milić, 8.c

LIKOVNI NATJEČAJI

SNJEGOVI SLAVONSKIH RAVNICA

Na natječaju likovnih radova "Snjegovi slavonskih ravnica" koji je raspisala Galerija umjetnina grada Slavanskog Broda sudjelovali su učenici osnovnih škola Brodsko-posavske županije. Pjesma "Miriše slavonska ravan" gđe Slavice Brznej poslužila je kao nadahnuće i učenicima naše škole. Među izloženim radovima našli su se i radovi Danijela Hrečuk, 6.c, Hrvoja Džeba, 8.d, Jure Rašića, 5., Marijane Drmić, 6.c, Josipe Gavran, 7.c, Marte Okružnik, 7.c, Ene Bašić, 6.c, Marine Jukić, 8.d, Monike Bjelobrk, 6.b, Tene Lavrenčić, 6.b i Marije Sudarević, 7.b.

Stručno povjerenstvo za prosudbu i vrednovanje likovnih radova dodijelilo je pet jednako vrijednih nagrada i trinaest pohvala. Rad Marije Sudarević dobio je jednu od nagrada i čast da se nađe na plakatu za ovu izložbu organiziranu u Likovnom salonu "Vladimir Becić" u Slavanskom Brodu od 22. prosinca 2004. do 22. siječnja 2005.

Marija Sudarević, 7.b

NATJEČAJ MILENIJSKI CILJEVI RAZVOJA

Program Ujedinjenih naroda za razvoj (UNDP) raspisao je natječaj za likovne i literarne radove na temu Milenijskih ciljeva razvoja. Zadane teme koje nisu bile nimalo lake, odnosile su se na 8 Milenijskih ciljeva:

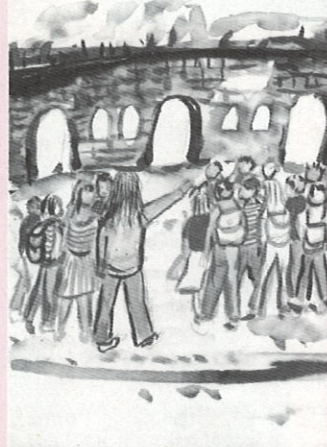
1. Iskorjenjivanje siromaštva
2. Osiguranje osnovnog obrazovanja
3. Promicanje ravnopravnosti spolova
4. Smanjivanje stope smrtnosti djece
5. Poboljšanje zdravlja majki
6. Borba protiv AIDS-a i drugih zaraznih bolesti
7. Osiguranje održivosti okoliša i
8. Razvoj globalne suradnje za razvoj

Denis Prelević, 7.b

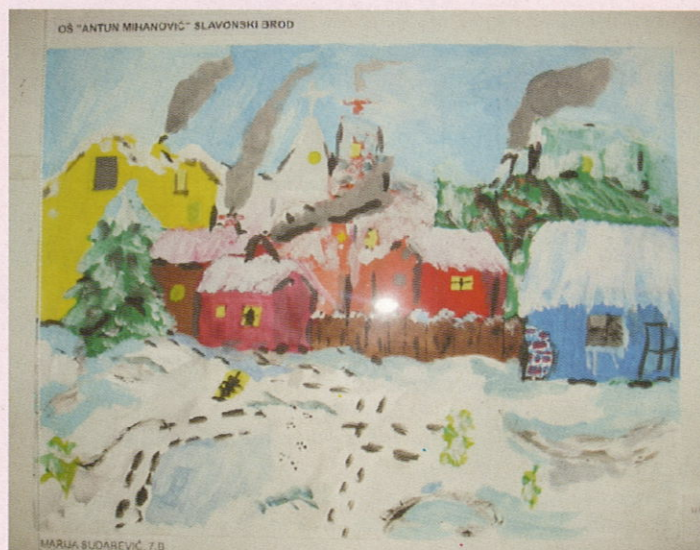
Milenijska deklaracija i Milenijski ciljevi razvoja (MCR) postali su obveza 189 država širom svijeta. Svi su se državni obvezali na to da poboljšaju društveno-gospodarski status svojih građana te da zajednički unaprijede život u siromašnim državama.

Naša učiteljica likovne kulture nas je potaknula na sudjelovanje. Natječaj je trajao od 25. rujna do 11. listopada 2004. godine. Na tom natječaju nagrađeni su likovni radovi učenice 7.c razreda Marte Okružnik i moj. Za nagradu smo dobili športske torbe a uz novogodišnju čestitku i rokovnik za 2005. godinu ilustriran i našim radovima.

Marta Okružnik, 7.c

Denis Prelević, 7.b

**MALA IZLOŽBA
RADOVA S
NATJEČAJA
SNJEGOVI
SLAVONSKIH
RAVNICA**

Danijel Hrečuk, 6.c

Jure Rašić, 6.c

Hrvoje Džeba, 7.d

PONOVO PRVO MJESTO NA NATJEČAJU "VOLIM HRVATSKU"

I ove godine, učenica iz mog razreda Gabrijela Prgomet, osvojila je 1. mjesto na nagradnom natječaju Turističke zajednice Brodsko-posavske županije "Volim Hrvatsku".

I prošle godine je prvo mjesto osvojila učenica Ivka Gudelj. Naša škola je za osvojena prva mjesta dobila od Turističke zajednice Brodsko-posavske županije obadviije godine po 3000 kuna za opremanje likovnog kabineta, a učenice su dobile kvalitetne knjige iz likovnog stvaralaštva "Kako crtati i slikati".

Ja sam ponosna na svoj razred, jer u njemu ima dosta dobrih likovnjaka koji često osvajaju nagrade i pohvale.

Ivana Matković, 8.d

Jesenska razglednica

Promatram grad ovih dana i vidim kako se mijenja. Sve je drugačije nego prije početka škole.

Ujutro, kada idem u školu bude hladno, a na autima je rosa. Ljudi oblače toplije majice, veste i jakne. Sunce grije sve slabije, trava se više ne mora često kositi jer ne raste brzo kao u proljeće i ljeto. Lišće počinje žutjeti i opadati, a kada zapuše vjetar, šušti i šumi. Pada na zemlju da istrune i nahrani drvo za sljedeću godinu. Ptičice se sakupljaju na žicama i odlaze na jug. Dozrijeva voće i povrće. Ljudi spremaju drva za zimu i zimnicu. Češće pada kiša pa smo više u kući i ne možemo se puno igrati. Dani postaju sve kraći i brzo padne mrak. U jesen je sve nekako mračnije i tamnije nego u ljeto.

Ja ne volim jesen zbog kiša i hladnoće, ali je volim zbog mnogo raznovrsnih plodova koje nam daje, a i zbog prijatelja iz razreda s kojima se opet susrećem.

Marta Okružnik, 7.c

Voće

Voće i povrće
je jako zdravo.
Jabuka je jako fina
i puna vitamina.
Limun je kiseo,
Ali u soku prija.

Stela Mostarkić, 1.b

Josipa Marić, 8.a

Uzbuna na livadi

Djeca zaigraše glasne igre,
a nebo spusti jesenske igle.
Krenuše kući nimalo tiše
dok su padale jesenske kiše.

Fijuknu vjetar pokraj malih glava,
zanjiha se snuždena trava.
I reče jesen: "Dosta je više,
sad su na redu tužne kiše!"

Djeca skaču, vrište i bježe,
mokra je trava i sve je teže
ostati vani dok kiša pada,
a mama se brine i dobru nada.

Ana Perković, 6.c

Rujan

U rujnu su dani kraći,
rujan se za jesen oblači.
Jednog takvog kišnog dana
rodila je mene mama.

Igor Kovačević, 3.e

Ja kao zvijezda na nebu

Treperim gore jako visoko,
Gledam more beskrajno duboko,
Gledam žuto klasje,
Što se na polju njiše,
Kao da želi nešto da napiše

Vedrana Jurković, 5.e

Josephine Brechelmacher, 4.a

Kad bi kruh progovorio

Kad bi kruh progovorio,
mnogo toga bi nam govorio.
Kako je nastao iz žita,
išao kroz brašno u korita.
Kako su ga prodavali
i ženama davali.
Žene ga mijesile i pekle,
rezale ga na šnitice meke.
Pričao bi što je prošao,
dok kruh nije postao.

Antonio Varoščić, 2.e

Ivka Gudelj, 8.a

Sjećanja

Kasno rujansko poslijepodne razliježe se ravnicom. Čuje se brujanje i brundanje traktora i kombajna, a zrak miriše na sijeno, prezrele šljive i prašinu.

Upregao čiča Ilija svoja dva konja u kola. Sjeo u sic, nakrivio, šešir, uzeo uzde u ruke, pa laganim kasom krenio sokakom u svoja Selišta. I dok škripe livče i klepeću kolesa čiča Ilija se prisjeća...

On, momak, ranom zorom natovarivši plug i ornice istim ovim sokakom išao u svoja Selišta orati dragu crnicu. I dok je plug izarao brazdu, a on umoran hodao za kojima i plugom, i disao punim plućima, bio je sretan i zadovoljan. Sjećao se i kako bi za svatove očešao i istimario konje, uredio i namazao kola, a njegova mama, pokojna strina Mara, metnila ponjave na siceve, tkanice na livče, a drikove i šaraglje ukrasila cvjećem.

A on bi onda natovario cure i snaše u sotešima i rubinama pa u ritmu pjesme tamburaša, uz ciku i vrisku cura i snaša pojurio za drugim kočijašima. Uronio u sjećanja... Ni primijetio nije da je već skrenio u Selišta, konji su usporili i sad korakom lenijom idu do njegove njive.

Sve je prošlo, ničega više nema, ni vriske, ni negdašnje pjesme tamburaša, ni izorane brazde, pa ni osjećaja zadovoljstva. Ostali su mu samo konji i kad ih upregne u farbana kola, nakrivi šešir i krene sokakom put Selišta. Dok preko taraba proviruju bake, a dide pozdravljaju s klupčica, istovremeno je sretan i tužan. Suze mu se skupljaju u očima, grudi se nadimlju, a on samo ovdje u Selištu, u ovom raju zemaljskom nalazi svoj mir, spokoj i zadovoljstvo. I dok silazi s kola, tek ispod glasa zagudi: "Ne bi dao dva svoja dorata..."

Zrinka Buzatović, 6.c

Tišina

Noć je.
U tišini samo koraci
nepoznatih luralica.
Mjesec sa svojim čarima
odavno je tu.
I noćni leptirići oko
uličnih svjetiljaka.
Gdje ste, noćni čuvari,
čuvari srca moga?
Dajte mi ključ da pustim
tugu, da primim k sebi
dobrotu, mir i ljubav.

Irma Pavić, 6.c

(Objavljen uradak u zbirci "Erato")

Iva Kekez, 6.a

Zima

Zima su bijela polja što spavaju,
Zima su šumske tišine bijele,
Zima su putovi snijegom zameteni,
Zima je drvo injem okićeno,
i ptičica što na grani drhturi.

Laura Voronjecki, 7.e

Moja zimská bajka

Snijeg
Bijeli, sitni
Sniježi i pada.
Sretna, nježna, blaga i tiha
Zima.

Katarina Miljak, 4.D

Filip Maljković, 2.b

Moj Božić

Uskoro će doći i ta iščekivana noć
kad će nam Isus u domove doć'.
Moj brat kuglice na bor slaže,
u tome mu moja sestra pomaže.
Moj tata sve to kamerom snima,
a moja mama kolače peče svima.

Meni se sviđa kad je Božić bijeli,
tom se raduje svijet cijeli.

Vedrana Jurković, 5.e

Bjelina

Godina je blizu kraja,
Zabijelio se cijeli grad.
Bijele se brda, bijele se borovi,
Bijele se gnijezda i svi krovovi.

Grlice se bijele poput bijelog snijega,
Dolaze do kuća s visokog brijega.
Kucaju na vrata i sretni kliču:
Božić je stigao, ispričat će vam priču.

Iva Rogošić, 4.e

Ines Paulić, 8.c

Što želim za Božić?

Što želim za Božić?! Dok sam bila manja, to mi pitanje nije zadavalo nikakve muke. Nisam bila skromna. Na popisu želja našle bi se stvari koje god bi mi pale na pamet. No, ne možete me kriviti za to! U to vrijeme nisam razmišljala da Djed Božićnjak ima financijskih problema! Sad je drugačije!

Želje su mi postale mnogo skromnije i ne uključuju samo mene, već moju obitelj i prijatelje. I normalno je da bi me usrećile nove cipele, majica... Ali jedan dio mene ne bi bio zadovoljan!

Dok ja hodam u super-skupim cipelama i majicama s potpisom druga djeca umiru od gladi i bolesti. Nemaju vremena ni snage razmišljati o Božiću, a kamoli poklonima!

Što na kraju želim za Božić?

Znam.

Za mamu: dug, sretan život, što manje kućnih obveza i neke lijepe cipele!

Za ostatak obitelji: sreću, zdravlje, ljubav i dug život!

Za svijet: mir, sreću, pravdu! Što više ljubavi, što manje rata!

Za sebe: da, imam jednu želju i za sebe, ali ona će ostati moja mala tajna!

Matea Čuk, 6.a

Božić u mom domu

U mojoj obitelji Božić je jedan od najradosnijih događaja. Sve počinje na Badnju večer. Tada tata unese bor u kuću čemu se svi veselimo. Dok sestra, brat i ja kitimo bor, mama priprema badnju večeru. Večerao uz upaljenu svijeću koja se nalazi u žitu. Poslije večere uz smijeh i božićne pjesme, čekamo ponoć. Tada odlazimo u crkvu na polnoćku. Na polnoćki je uvijek svečano, a najljepše su božićne pjesme.

Na sam Božić je uvijek veselo i živo. Ujutro nas obično probudi zvonjava telefona, jer nam prijatelji i rodbina čestitaju Božić. Mi djeca tada prvo otrčimo do bora i radoznalo pregledavamo poklone, dok nas mama i tata veselo promatraju. Cijela obitelj se okupi oko božićnog ručka.

Radost Božića osjeti se cijeli dan, a i veče. Na sam Božić uvijek smo kod kuće, a tek sutradan idemo u posjet rodbini i prijateljima da i njima poželimo sretan Božić kao što je naš. Božić je zaista čaroban.

Doris Botica, 4.b

Zubak Monika, 3.a

OLOVKOM I KISTOM U RUCI

Pismo najdražem književnom liku

Draga Brunhilda!

Već si dugo zarobljena među stranicama lijepo uvezanih knjiga, već dugo susrećeš samo umorna lica đaka ili gladne oči ljubitelja književnosti. Već si dugo samo ispisana riječ na listu papira, crno-bijela slika na milijunima polica u tisućama biblioteka. Pišem ti ovo pismo da ti, makar pokoji detalj iz ovog svijeta, prenesem na tvoje stranice. Da otvorim tvoje vječno zatvorene prozore i da te zapljusne val sreće, topline, sigurnosti, val života!

Uvijek kad se na nebu prospe prašina od najljepših boja, kada se one poslože u tajanstvenu cestu koja vodi preko cijelog svijeta i cijelog neba, sjetim se tebe, Srno! Ti plaha djevojčice, koja si odrastala djetinjstvo drugačije od mog. Nadam se da si uspjela proći ispod duge i dodirnuti sva ona prostranstva za kojima si svojim djetinjim srcem čeznula. Kada sam čitala o tebi i doživjela tvoju tugu, tvoju osamljenost, onaj cvrkut koji je treperio u tebi i htio izletjeti van, najviše od svega željela sam te uhvatiti za ruku i potrčati s tobom. Htjela sam ti podariti dio svog djetinjstva, svoju slobodu, svoju razigranost, svoj smijeh, svoje ludosti i bezbrojne radosti. Učiniti da te cijelu pozlati sunce, da te zagluši pjev ptica, da te zadive mirisi, boje, zvukovi, da poletiš kamo god želiš!

Ali nisam ti mogla pomoći, djevojčice! No kada pomislim da si ti ipak prošla ispod duge i da si sada slobodna, sretna sam. Nadam se da si sada, gdje god bila, radosna i da negdje, njišući se na duginim bojama, uživaš svoje djetinjstvo bez ikakvih ograničenja.

Ako me ikada prepoznaš ispod duge, molim te, nasmiješi se, da budem sigurna da si sretna i da onaj sumorni završetak priče o tebi, koji godinama mučno leži među koricama knjiga, promijenimo u najsunčaniji.

A sada trči, Srno, trči, moje te misli slijede i jedva čekam duhu da ti po njoj pošaljem ovo pismo!

Simona Milić, 8.b

Tomislav Vukma, 3.d

Sava

Meni je Sava najljepša rijeka. Sava ima prijatelja mnogo, a o njevoj čistoći vodimo brigu strogo. Kad Sava blista, Hrvatska je čista.

Ana Vlajnić, 3.c

Domaći

Noć caruje nad mojim Brodom,
nad mojom Savom.
Odjednom iz mraka skoči prilika
s bistrom glavom.

Za sekunde dvije
na tisuće ih se stvori.
Baš taj crni mrak
čudne tajne krije!

Razigrani, nestašni, poslušni,
luckasti i ponosni.
Tamu i mrak razbijaju
strašni.

Al' nepravde na svijetu
mnogo ima.
Domaći i zloba-
tu nešto ne štima!

I dok trepneš očima,
oni već su nestali.

Al' opet će doći
Kad ovom svijetu zatreba spas.
Naći ćeš ih u igri sunca
il' zrna klas.

Zrinka Buzatović, 6.c

Krešimir Bradić, 3.c

Kuda Sava putuje

Često se pitam,
iako odgovor znam:
Kuda Sava putuje?
Gdje sniva i gdje počiva?
U mom srcu Sava
i sniva i počiva.
Teci Savo, teci mila,
nek se čuju tvoja krila.

Matea Rica, 3.b

Bit ću učiteljica

Kada odrastem, bit ću učiteljica. Voljela bih da moji učenici nauče čitati, pisati, zbrajati i oduzimati. Naravno i još puno toga. Moji učenici bi sjedili po troje u klupi. Često bih vodila djecu u kazalište, kino i na izlete. Učila bih djecu da se pristojno ponašaju, da se ne tuku i ne bacaju petarde. Najviše od svega volim djecu i njihov smijeh.

Voljela bih biti kao moja učiteljica.

Dora Kekez, 2.c

Maja Bodon, 3.a

Moja domovina

Oj domovino, mila,
za mene si uvijek bila
Lijepa, slavna,
od Boga nam dana.

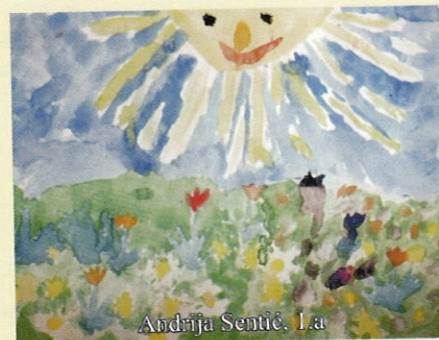
Nikad sam uz Domovinu neću biti.
Hrvatsku ću grliti,
tri boje uvijek ljubiti,
a grb u srcu nositi.

Mihovil Ilakovac, 2.a

Smiraj dana

Vedro nebo, bistro modro.
Sunce- velika kugla žuta,
sjajna je, blještava, razasuta.
A onda polako, neprimjetno,
sunce zaranja, nestaje u dubini.
Nebo je rumeno, purpurno se čini.
Samo trenutak kasnije
sunce nestaje, gasne,
i boje više nisu jasne.
Nebo sad je mutno, sjetno,
Sve se više mračni,
iz dubine tek slaba svjetlost zrači.
Još se jedan umorio dan,
i plavi suton na prstima stiže,
svaki je tren sve bliže i bliže.

Zrinka Buzatović, 6.c

Andrija Sentić, 1.a

Život stabla

Bilo jedno stablo,
grane mu zelene,
na vjetru se njiše,
prima kapi kiše.

Došla je jesen,
opalo je lišće,
što će sada stablo
štititi od kiše.

Ponovo će proljeće
zazeleniti grane
i mnoštvo cvijeća
u krošnju mu stane.

Ena Ćurić, 5.a

Kad odrastem...

Marta Šarić, 3.b

Što više razmišljam, sve manje znam što bih mogao biti kad odrastem.

Mama mi uvijek govori ako ne budem učio da ću biti smetlar. Pa to i nije tako loše zanimanje. Po cijeli dan se vozikaš na kamionu i tu i tamo isprazniš koju kantu.

Mogao bih biti i operni pjevač. Glas sam vjerojatno naslijedio od mame, jer kad ona vrišti na mene i sestru zidovi u kući se tresu.

Pošto sam odličan učenik, a matematiku posebno volim, mogao bih biti i znanstvenik. Moj prvi izum bi bile knjige iz kojih ne moraš učiti. Samo ih navečer staviš pod jastuk i do jutra ti se sve preseli u glavu.

Još mi je ostalo puno do te važne odluke. Do tada ću biti samo razigrano dijete željno novog znanja.

Prijateljstvo

Prijateljstvo je ljubav
koja se događa ljudima.
Ima ga u igri,
ima ga u pjesmi,
ima ga i u šali.

Prijateljstvo je veselje
koje se događa djeci.
Ima ga u školi,
ima ga u vrtiću,
ima ga i u kući.

Prijateljstvo je uvijek tamo
gdje su i ljudi.

Ivan Martić, 4.c

Matea Brechelmacher, 5.c

Pismo iz Zelengrada

I.

Vjeverica lješnjak kupi,
na zimu će biti skupi.

Medvjed tiho brunda,
zima ide,
trebat će mu topla bunda.

Mala maca tiho prede,
iz mišje rupe
sitne je oči glede.

Davor Čalušić, 2.d

Krešimir Bradić, 3.c

Moj odnos prema knjigama

Moje knjige i ja nismo baš u dobrim odnosima. Štoviše, moje knjige su stalno izložene opasnosti. Neke nisu umotane, a drugima sve više rastu uši. U torbi nikada nisu složene po predmetima. U ladici se guraju s igračkama. Iz dana u dan Yu-Gi-Oh karte i legići nadvladavaju knjige i školski pribor.

Prema knjigama se ne ponašam prijateljski.

Knjige me uče i sve svoje znanje prenose na mene, a ja sam nemaran prema njima. Zaslužile su da im se ispričam i posložim ladicu. Moje knjige su dobre i znaju kakvi su desetogodišnjaci.

Ja se nadam da će mi oprostiti, jer im se ovaj tren ispričavam.

Benjamin Brechelmacher, 4.a

Josipa Gavran, 7.c

Maliku Tintiliniću

Maliče, Maliče,
na što nam ulice naliče?
Vidim boce razbijene,
koševе savijene.

Oštećeni prometni znaci,
na stazama otpatci!

Maliče, Maliče,
na što nam mladi naliče?
Krpe na sebe navlače,
uz čašicu u dim se zavlače.

Maliče, Maliče,
na što nam nezaposleni naliče?

Bježe iz svoga grada
trbuhom za kruhom!

Maliče, Maliče,
svojom čudesnom moći dođi
nam pomoći!

Iva Buntić, 6.e

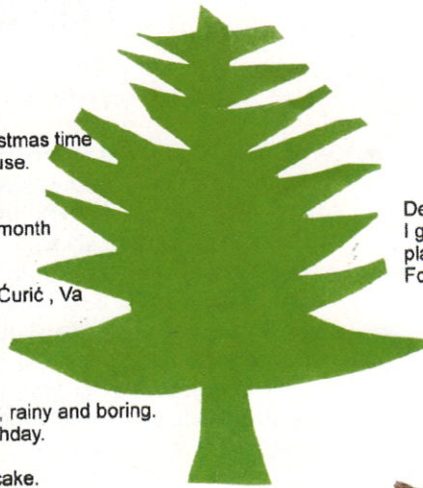

Ivana Janč, 7.c

FAVOURITES

My favourite month is December.
I love December because it's Christmas time
and I put Christmas tree in my house.
My cousin Juraj lives near the sea
and he comes here at Christmas.
December is a cold and beautiful month
and I'm happy.

Ena Ćurić , Va

December is my favourite because
I get Christmas presents,
play with my friends in the snow.
For New Year we have a great party.

Matea Bartonjoli , Va

I don't like September. It's windy, rainy and boring.
The best day is my mother's birthday.
We give her presents
and she makes a nice birthday cake.

Matea Bertonjoli , Va

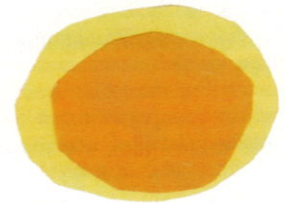
I don't like November.
It's cold and dark.
It often rains with strong wind.
Days are short.

Marko Soldo , Vb

March is my favorite month.
It's the end of winter.
The days are long and sunny.
There are lots of spring flowers.
My birthday is in March and I have a party.

Marko Soldo , Vb

I've got two pets.
They're turtles. Tvrtko and Dora.
They are so sleepy. I keep them in
a tank. I clean it regularly and my
brother helps me. We buy
food for them in a pet shop.
I like my pets.

Dario Marković , Va

My pat is a little dog. He's so cute.
He sleeps in our beds.
We buy him the best
dog's food. My sister and I
take him out for a walk.

Veronika Đaković , Vc

I have different sorts of birds. Darky is my
favourite. Bielka is clever.
They sing and make me happy.

Ivan Morosavljević , Vc

In summer I wear shorts
and T-shirts.
When it's cold I wear jeans
and sweatshirts.
Trackers are my favourite with
tracksuits.
I don't like jackets and shirts.

Borna Puljko , Va

Let me introduce my brother Luka.
He likes rap and listens to very loud music.
He plays basketball and it's his favourite sport.
He never skips his trainings.
He's older than me. You can guess what this means ...

Nika Svilar , Va

MY FAVOURITES

Subject - GEOGRAPHY
Football team - DINAMO
Time of day - EVENING
Day of the week - SATURDAY
Month - JULY
TV programme - SPORT
Sport - FOOTBALL

M.Knežević

Razgovor s Veniom Losertom,
nekadašnjim učenikom naše škole - **VRATAROM PAKLENIH**

ŠKOLSKI DANI SU MI NAJLJEPŠI U ŽIVOTU

Svima je poznato da je Venio Losert, naš proslavljeni rukometni vratar, Brođanin. No, malo tko zna da je osvajač dvije zlatne medalje na Olimpijskim igrama nekadašnji učenik naše škole. Venio je odrastao na «Sajmištu» i rukomet je počeo trenirati još kao desetogodišnji dječak. Karijeru je započeo u brodskom rukometnom klubu, već nakon prvog razreda srednje škole otišao je u najbolji hrvatski klub RK «Zagreb», a posljednjih pet godina igra u Španjolskoj. Trenutačno živi u španjolskom gradu Pamploni, gdje igra za jedan od najboljih europskih klubova "Portland San Antonio". Venio koristi svaku prigodu za dolazak u voljeni Brod, pa smo jedan od njegovih posjeta obitelji iskoristili za razgovor i prisjećanje na školske dane. Zlatni brodski dečko s radošću je prihvatio razgovor za "Meteor".

Venio kao učenik naše škole

METEOR: Kakva su ti sjećanja na tvoju i našu osnovnu školu?

VENIO: Bilo mi je super! U Osnovnu školu «Antun Mihanović», koja se tada zvala OŠ «Nada Božić» išao sam od 1982. do 1990. godine i bili su to najljepši dani moga života. Kad bih se sada mogao vratiti u to vrijeme, uživao bih još i više. Imao sam dobre učiteljice, dobro društvo i sve je bilo sjajno.

Autogrami za uspomenu

METEOR: Tko ti je bila učiteljica?

VENIO: U prva četiri razreda učiteljica mi je bila Terezija Brajković, a poslije nje razrednica Mirjana Štefanek.

METEOR: Koji ti je bio najdraži predmet?

VENIO: Matematika!

METEOR: A najgori predmet?

VENIO: Povijest!

METEOR: Jesi li imao puno prijatelja u osnovnoj školi?

VENIO: Jako puno! Cijeli moj razred bili su mi prijatelji, znači bilo ih je trideset, a imao sam prijatelje i iz drugih razreda.

METEOR: Što treba učiniti da bi netko postao vrhunski sportaš kao što si ti? Je li ti bilo teško uskladiti školske obveze s brojnim treninzima i utakmicama?

VENIO: Da bi se postalo uspješnim sportašem, treba izuzetno puno odricanja. No, škola je najbitnija, jer tek ako si dobar učenik možeš se potpuno posvetiti treniranju i postati dobar sportaš.

Doček na brodskom korzu

METEOR: Zlatne olimpijske medalje donio si svojim Brođanima prije osam godina i ovoga ljeta. Koliko ćeš nam još medalja donijeti?

VENIO: Ne znam koliko ću ih još donijeti, ali vjerujem da ovo nije zadnja. Nadam se da ćemo ponovno moći zajedno slaviti.

METEOR: Na kraju, što bi želio poručiti učenicima naše škole?

VENIO: Poručio bih vam da budete dobri učenici, da slušate svoje roditelje i nastavnike te da uspješno završite školu. Morate biti uporni i vjerovati u sebe, a onda ćete uspjeti u životu, bilo što da radite. Tko zna, možda s nekim od vas koji ovo čitate jednoga dana mali novinari «Meteora» budu razgovarali kao što sada mi razgovaramo.

Nera Kovačević, 4. b

2004. EUROPSKA GODINA

OBILJEŽAVANJE 130. OBLJETNICE UVOĐENJA TJELESNOG VJEŽBANJA U ŠKOLE KAO OBVEZNOG NASTAVNOG PREDMETA

Dana 25. studenog 2004. u našoj školskoj športskoj dvorani obilježili smo 130. obljetnicu uvođenja tjelesnog vježbanja u hrvatske škole.

25. studenog bilo je svečano i zanimljivo na predstavljanju ŠŠK "Mihanović '95"

Još od vremena prije Krista tjelesni odgoj kao organizirani sustav pripreme mladeži za vršenje građanskih dužnosti i za vojničke službe, bio je na zavidnoj razini već u staroj Grčkoj i Rimu.

Što se tiče Hrvatske, još u doba Austro-Ugarske kao predmet nastave, tjelesni odgoj uveden je u škole Vojne Krajnine 1871. godine za vojništvo, pod nazivom "jačanje". U prvoj polovici 20.st. na modernizaciji nastave tjelesnog odgoja istakao se Franjo Bučar kao tvorac planova i programa za nastavu gimnastike u školama Hrvatske i Slavonije. Surađivao je u brojnim pedagoškim i športskim časopisima, a dugo godina Bučar je djelovao u organizacijama "Hrvatskog sokola" i bio njegov istaknuti član, čije geslo glasi:

**"U srcu odvažnost,
u mišici snaga
u mislima domovina".**

U našoj školi, od njenog osnutka 1949. godine osim

Gimnastika je izazvala veliku pozornost

Svoje vještine pokazali su nam i članovi TAEKWONDO-a

redovite nastave TZK radile su neke športske sekcije, a osobito se škola isticala u rukometu i gimnastici gdje su postizani zapaženi rezultati i na Državnoj razini. Od 1995. ustrojen je Školski športski klub "Mihanović 95" koji obuhvaća 9 športskih grana u čije voditeljstvo smo uz naše učitelje TZK uključili i vanjske suradnike.

Program je započeo predstavljanjem svih športskih sekcija od gimnastičara i gimnastičarki, članova akrobatskog rock'en rolla, članica i članova TAEKWONDO družine, rukometašica, košarkašica i košarkaša, stolnotenisača, članova streljačke družine i nogometaša zajedno sa svojim trenericama i trenerima.

Kristina Blumenšajn i Janko Morosavljević, plesači akrobatskog rock'n'roll-a

U programu smo mogli vidjeti nastup naših gimnastičara i gimnastičarki koji su nas zadivili svojom gipkošću i usklađenošću pokreta. Nakon njih su nam svoje vještine pokazali članovi TAEKWONDO kluba, a program je završio nastupom rasplesanih plesaa akrobatskog rock'en rolla.

Ponosni smo što smo učenici škole koja promiče zdravlje, i športom jer u zdravom tijelu je i zdrav duh!

Juraj Crnković, 8.a

ŠPORTOM DO ZDRAVLJA OBRAZOVANJA ŠPORTOM

25. STUDENI - RODENDAN FRANJE BUČARA

O FRANJI BUČARU

Zagreb, 25.XI. 1866.-26.XII.1946.

U prvoj polovini XX. stoljeća, na modernizaciji nastave tjelesnog odgoja istakao se Franjo Bučar kao tvorac planova i programa za nastavu gimnastike u školama Hrvatske i Slavonije. U svoje programe uvodio je elemente švedske gimnastike, športske igre, izlete i dr.

Bio je organizator, predavač i upravitelj prvog višesemestralnog tečaja za učitelje gimnastike u Zagrebu. Zaslužan je za izgradnju športskih dvorana u Zagrebu, Karlovcu i Varaždinu. Surađivao je u brojnim pedagoškim, gimnastičkim i športskim časopisima, a dugo godina Bučar je djelovao u sokolskim organizacijama.

Franjo Bučar

Plakat uz Dan tjelesnog vježbanja

Bio je istaknuti član i funkcionar Hrvatskog Sokola, predavač na sokolskim prednjačkim tečajevima. Isticao se i radom na propagiranju i uvođenju novih športskih igara kao što su mačevanje, nogomet, tenis, hokej, hrvanje, rukomet, košarka i dr. Uveo je mnoge grane olimpijskog športa i pripremao stručnjake za najrazličitije oblike športske aktivnosti. Osim toga on je zaslužan za hrvatski šport po tome što ga je svojim

Ovako je bilo nekad, povijesna slika iz Više djevojačke škole u Karlovcu djelovanjem nastojao ne samo unaprijediti već organizacijski povezati s međunarodnim športskim pokretom i omogućiti mu da se afirmira u svijetu pod svojim nacionalnim imenom.

Juraj Crnković, 8.a

DESETA OBLJETNICA ŠŠK "MIHANOVIĆ 95"

ŠŠK "Mihanović 95" pod ovim imenom djeluje od 1995. godine. Ove godine slavimo i desetu obljetnicu od novog ustrojstva kluba. Klub je iz godine u godinu rastao i razvijao se. Okupili smo vrlo stručne trenere. ŠŠK "Mihanović 95" broji oko 280 naših učenika uključenih u različite grane športa s kojima radi dvanaest vrlo stručnih voditelja. Članovi našeg kluba svake godine postižu vrlo vrijedne uspjehe na gradskim, županijskim, državnim i međunarodnim natjecanjima.

PREDSTAVLJAMO VAM ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB "MIHANOVIĆ 95"

KOŠARKA - dječaci, voditelji Mladen Alinjak i Goran Ivanović

GINMASTIKA - voditeljica Dinka Marijanović

KOŠARKA - djevojčice, voditelj Leon Fajdetić

STOLNI TENIS - voditelj Predrag Latinović

RUKOMET - djevojčice, voditeljica Dunja Knežević

ŠPORTOM DO ZDRAVLJA

AKROBATSKI ROCK'N'ROLL - voditelj Igor Vinković i voditeljica Jelena Miljković

TAE KWON DO - voditelj Dominik Maduna

NOGOMET - voditelj Marin Ratković

MALE I VELIKE ŠPORTSKE RADOSTI

Košarkašice na državnoj završnici u Rovinju (7.-20. svibnja 2004.)

U ovoj školskoj godini naše košarkašice su postigle najveći uspjeh od postojanja ŠŠK Mihanović 95. Športskim pobjedama na gradskom, županijskom i regionalnom natjecanju izborile su sudjelovanje na završnom natjecanju ŠŠK osnovnih škola 2004. u košarci za djevojčice u Rovinju. Velikim zalaganjem i športskim ponašanjem, te zavidnim znanjem na završnici su osvojile 6. mjesto. Njihov trener Leon Fajdetić bio je odsutan zbog bolesti pa ga je uspješno zamijenio gospodin Damir Božić.

Ekipe je nastupila u sastavu:

Hrvojka Vukoje, kapetan ekipe, Majda Golob, Nina Radošević, Ivana Stvorić, Anita Orešković, Ana Pavlinović, Iva Majić, Marija Božić, Josipa Božić, Matea Marijančević, Matea Tominović i Katarina Šarić.

Hrvojka Vukoje, 8.

Nakon prve pobjede

Prije biciklijade tata mi je savjetovao mnoge stvari u vezi s utrkom. On je uvijek moja najbolja podrška. Vjerovao sam u pobjedu, ali moji razredni prijatelji nisu. Osjećao sam umor, ali i sreću nakon pobjede. Moja obitelj, prijatelji i učitelji su se radovali, kada sam pobjedio svi su uzvikivali moje ime. Za nagradu sam dobio bombone.

Karlo Vuletić

TENIS

Ja sam Borna Buljan. Volim tenis od malih nogu. Sada sam učenik 4.a razreda i često nastupam na turnirima. Tako sam 22. svibnja 2004. godine nastupio na otvorenom prvenstvu pod nazivom «OP POŽEGA 2004.» i osvojio 1. mjesto, u kategoriji - dječaci do 10 godina. Želim se uvijek baviti tenisom i biti vrlo uspješan.

S osvojenim peharom za 1. mjesto

Borna Buljan, 4.a

BICIKLIJADA

Dana 20. listopada 2004. održano je natjecanje u vožnji bicikla, popularno nazvano "Biciklijada".

U natjecanju su sudjelovali učenici od 1. do 4. razreda. U svim razrednim odjelima učiteljice i učitelji su izabrali 3 djevojčice i 3 dječaka. Učiteljica je u mom razredu izabrala uz još pet učenika i mene.

dogovoreno vrijeme dovezli smo svoje bicikle i uzeli natjecateljske brojeve. Prvo su se natjecali učenici prvog razreda, zatim drugog, trećeg, a onda smo napokon i mi iz četvrtog razreda zauzeli poziciju na startu.

Imala sam tremu prije početka utrke. Onda sam čula kako je učiteljica zviždaljkom dala znak za start.

Krenula sam najbrže što sam mogla i cijelo vrijeme sam vodila. Do cilja sam stigla prva. Bila sam sretna iako sam i prethodnih godina stizala prva.

Kao nagradu sam dobila vrećicu bombona koju sam podijelila s prijateljima u razredu.

Iva Radičević, 4.a

METEOR

Meteor, naš školski list, sadrži sve što nariše naš kist.

Sadrži on i stihove neke, što napišemo na papir iz teke.

On nikada nije prazan, čita ga i mali fazan.

Pravi je on dječji svijet, iako ima godina više od 5!

Monika Opačak, 5.a

DVOSMĀERKA

BOŽIĆ ŽIR
OKO GRAD
VIS RIS
RIBA

B	O	Ž	I	Ć
I	K	I	V	O
O	O	R	I	S
G	O	I	S	A
R	O	B	A	A
A	A	K	NJ	O
D	I	M	O	B

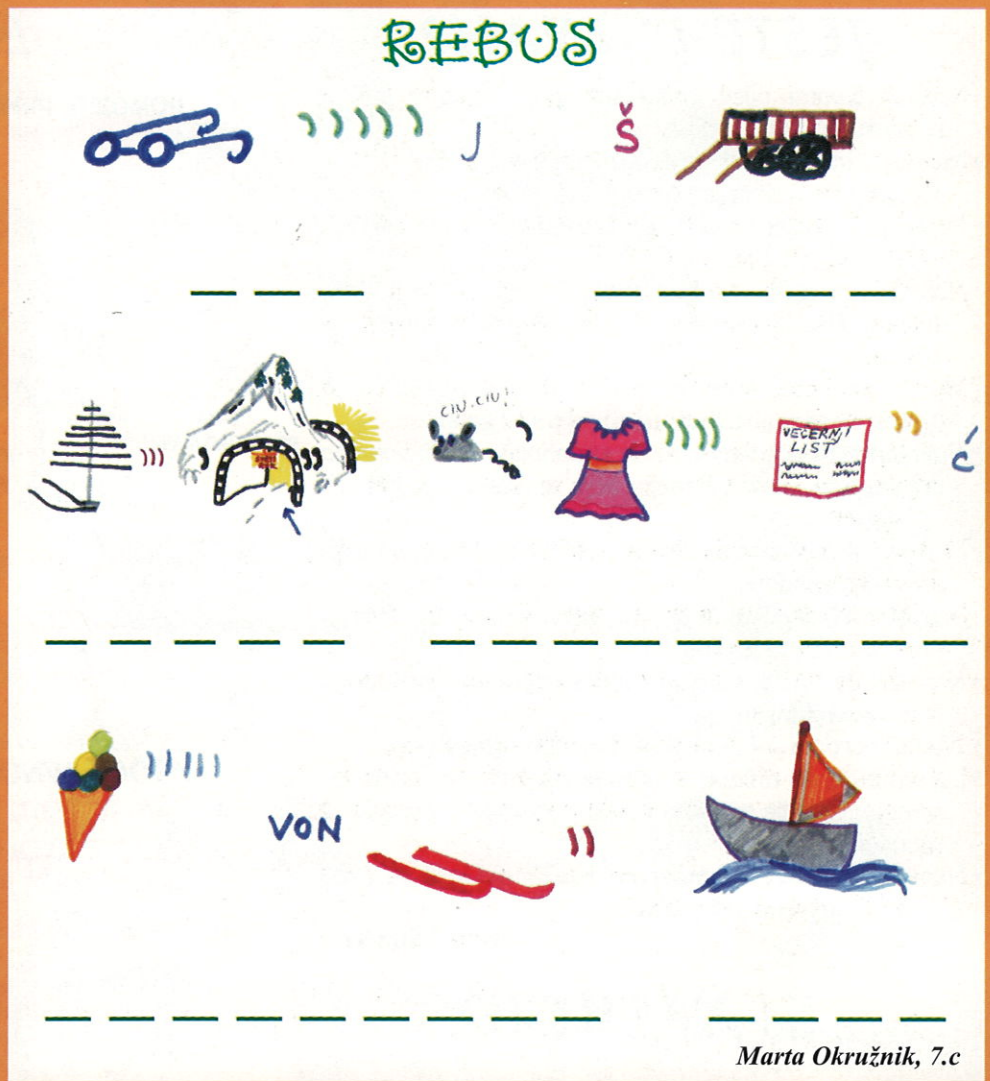
KRIŽALJKA

ZADANE POJMOVJE UPIŠI U KRIŽALJKU. AKO SI ISPRAVNO RIJEŠIO U PRVOMSTUPCU DOBIT ČEŠ IME JEDNOG MJESCEA!!!

JASTUK	ČAROBNJAK	
NJIVA		SLIKA
ISTRA		
		ESKIMI
	AVIONI	

Danijela Drčelić, 5.a

REBUS

Marta Okružnik, 7.c

BOR

V	B	P	R	S	K	A	L	I	C	E
E	I	A	O	E	NJ	E	Ć	I	K	C
S	L	L	E	Ž	I	I	Z	V	U	V
E	E	E	I	C	Č	V	Č	O	G	R
LJ	Đ	M	N	N	I	L	A	R	L	D
E	N	I	O	J	A	LJ	O	A	I	O
K	A	V	E	M	K	K	U	D	C	N
A	Z	Z	E	P	I	A	O	R	E	Ć
LJ	D	T	Š	T	E	N	NJ	S	A	I
A	E	C	I	L	S	A	J	D	A	Ž
T	I	T	S	T	A	L	I	C	A	O
S	I	C	A	I	NJ	O	B	M	O	B

Riješiš li pravilno osmosmjerku od preostalih ćeš slova dobiti pojam koji je vezan za bor.

Ivana Šplihal, 5.a

ZAGONETKA

Jedna mu je važna briga da na uglu samo žmiga...
- Ima oko!
Čujete sada vi nema jedno, nego tri!

Danijela Drčelić, 5.a

JESTE LI ZNALI?

- + Najdulji životni vijek imaju stanovnici Andore koji u prosjeku žive 83,5 godina.
- + Najkraći životni vijek ima stanovništvo afričke države Malavi gdje život traje u prosjeku 35 godina.
- + Prosječni broj djece rođene po ženi najveći je u Somaliji i iznosi čak 7,18 djece.
- + Najviše odraslih osoba oboljelih od AIDS-a ima Južnoafrička Republika 4 100 000 ljudi (podaci iz 1998.).
- + Muški stanovnici karipske otočne države Sveta Lucija najkasnije stupaju u brak, u prosjeku s 34 godine.
- + Najmlađim mladenkama može se pohvaliti afrička otočna država San Tome i Principe koje se udaju u prosjeku s 15,6 godina.
- + Najkraće je školovanje u državi San Tome i Principe i traje samo četiri godine.
- + Belgija i Njemačka imaju najdulje školovanje koje u prosjeku traje 12 godina.
- + Najviši prosječni narodni dohodak po stanovniku ostvaruje se u Luksemburgu.
- + Najniži narodni dohodak po stanovniku ima Etiopija.
- + Luksemburg je država s najviše osobnih računala po stanovniku gdje tročlana obitelj posjeduje u prosjeku 2 računala.
- + Najviše mobitela po stanovniku ima Finska koja na 1000 stanovnika bilježi 572 mobitela.

Zdenka Suričević

ZA NAJMLAĐE

1.
2.
3. O L O V K A
4.
5.
6.

Mateja Roso, 3.e i Matea Đerjanović, 3.e

LABIRINT

POMOZITE PISCIMA DA DOĐU DO SVOJIH KNJIGA

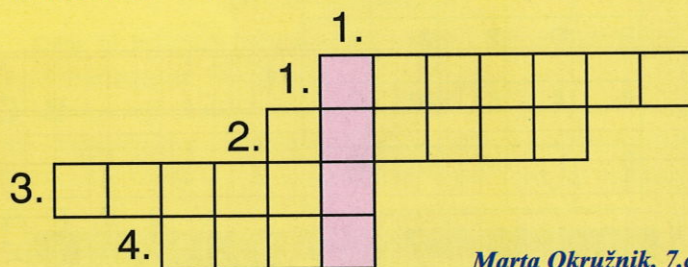
Katarina Miljak, 4.d

VODORAVNO

1. NJEGOVO MJESTO U EKIPI
2. KLUB IZ KOJEG DOLAZI
3. KLUB U KOJI DOLAZI
4. NADIMAK NJEGOVOG OCA

OKOMITO

1. NOVI SPLIĆANIN

Marta Okružnik, 7.c

ŠALJIVA ZDRAVICA

Dižem čašu u zdravlje Vaše i naše!
 Neka nam godina nova ostvari što više snova!
 Neka je škola puna smijeha i igre!
 Neka nas tanjurače više ne muče!
 Neka nas Zaratuštra za nos ne vuče!
 Neka nas svaki dan za užinu dočeka pizza!
 Neka budu lektire što tanje!
 A testova što manje!
 Veliki odmor nek' nam bude duži!
 Nek' svatko grčku mitologiju skuži!
 Nek' u razredu vlada sloga!
 Nek' se nikome ne podmeće noga!
 Nek' su imenici puni petica!
 U nepovrat nek' ide jedinica!
 Neka učitelji i roditelji budu dobre volje,
 jer će svima tako biti bolje!

Pozdravlja Vas 6.e

SATURDAY NIGHT FEVER

Mark O'Connell's 70s
Josipa Gavranović
sl. prevod: Edvard
Marek

3. PA MOŽE!

4.

KOJU BIH
SUKNJU
MOGLA OBUĆI?

5

NE MOGU VEROVATI
TI STALNO GLEDAŠ
UNN. SAMO IZVOLJ
AU SE NENINE
PRAVUJ VISE!

VAU! HTIO
BIH JU
PITATI ZA
PLES!

6.

HARAVNO
HARVJE!

JESI LI
ZA PLES?

1.
DA MI JE ZNATI
HOĆE LI ME
HRVJE PRVATI
NA PLES
U SUBOTU?

2.

DOK ANTE!
OH!... PA!...
OH!... MR?

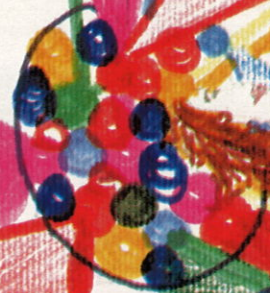

SAD JUNE
MORAM NI PITATI
KAD ĆE IĆI'S
ANTON!

DOK SARO!
ŽELIŠ LI
IĆI SA MNOM
NA PLES?

THE END

Dar nam ja učiteljica

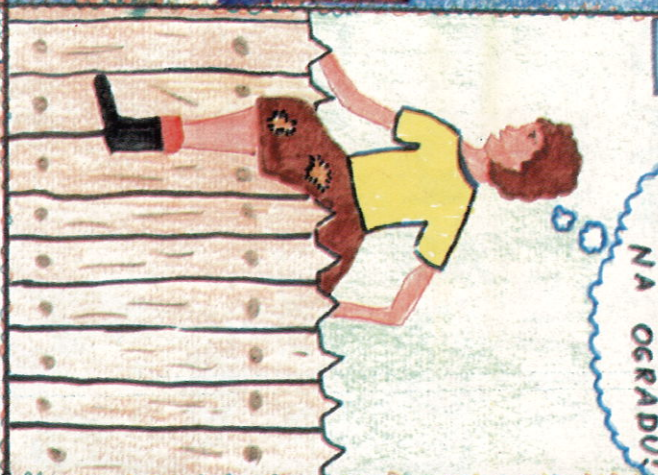
1.

TRATA RATA
RATA TA... ..

VOJSKAAA!

2.

EJ, DASE
SNIJEM POPE
NA OGRADU!

3.

LAKO TI JE GOSPODINI
UČITELJICI: RANO DOĐE, DA
NAMA NE DA VOJSKU GLEDATI.

NE SMUJETE
GLEDATI VOJSKU!

4.

A JA DA SAM
UČITELJICA... PUSTIO
BIH DJECU PRED
ŠKOLU.

GLEDAJTE, DJECO!
A POSLIJE ĆETE
SJEŠTI UOKRUG I
SVAKI ĆE PRIČATI ŠTA
JE VIDIO.

5.

A NAŠA
UČITELJICA, DA!
SAHO REKNE
ODOZGO:

U
RAZRED!
U RAZRED!

6.

I SVI ODMAH TRČIMO
KAO DA NAS ĆEKA
NEĐ, A NE RAČUNICA.

SVIMA BI NAM
BOLE BILLO ...
DA SAM JA
UČITELJICA!